

การวิเคราะห์บทบาทของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศ

ในบทนี้จะได้ทำการวิเคราะห์บทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรม
การเกษตรในประเทศ ในด้านมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และผลกระทบต่ออุตสาหกรรม
การเงิน เพื่อจะได้ทราบว่าบทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรใน
ประเทศไทยในสามกรณีดังกล่าวนี้มีมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้โดยไม่พิจารณาถึงข้อจำกัด
ต่าง ๆ ที่มีอยู่ ซึ่งข้อจำกัดเหล่านี้ได้แก่

1. ข้อจำกัดทางด้านนโยบายในการปฏิบัติงานของบริษัทเอง
2. ข้อจำกัดทางทฤษฎี เช่น ในการสร้างสมมุติฐานโดยเฉพาะในการ
สันนิษฐานเกี่ยวกับตัวแปรว่าตัวแปรใดเป็นเหตุ ตัวแปรใดเป็นผล การสันนิษฐานนั้น
อาจไม่ถูกต้อง และในการสันนิษฐานว่าตัวแปรนั้นเกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกัน ซึ่งใน
ทางปฏิบัติแล้วตัวแปรนั้น ๆ อาจจะไม่เกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกันดังที่สันนิษฐาน
ไว้ก็ได้

ถ้าผลจากการวิเคราะห์ปรากฏว่าเงินที่อนุมัติให้กู้แก่โครงการอุตสาหกรรม
การเกษตรมีความสัมพันธ์กับมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และผลกระทบต่ออุตสาหกรรม
การเงินนั้นมาก ย่อมหมายความว่า บริษัทมีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรมาก
นั่นคือ บริษัทมีส่วนช่วยให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมการเกษตรเกิดขึ้นในประเทศ
ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจโดยส่วนรวมของประเทศ ในทางตรงกันข้ามถ้าผล
จากการวิเคราะห์ ปรากฏว่าเงินที่บริษัทอนุมัติให้กู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตร
มีความสัมพันธ์กับมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการเงินน้อย ย่อม
หมายความว่า บริษัทมีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรน้อย นั่นคือบริษัท
ควรจะส่งเสริมให้มีการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมการเกษตรให้มากขึ้น และมีส่วนช่วย
ในการพัฒนาเศรษฐกิจโดยส่วนรวมของประเทศอีกด้วย นอกจากนี้ยังได้ทำการวิเคราะห์

ถึงการชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับเงินลงทุนของประเทศ เพื่อ
 จะให้ทราบว่าบริษัทมีส่วนกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาชดเชยความไม่เพียงพอระหว่าง
 เงินออมกับเงินลงทุนในประเทศมากน้อยเพียงใดตามผลจากการวิเคราะห์ปรากฏว่าเงินกู้
 ที่บริษัทอนุมัติใหญ่แก่โครงการอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กับความไม่เพียงพอระหว่าง
 เงินออมกับเงินลงทุนมากย่อมหมายความว่าบริษัทในฐานะที่เป็นสถาบันการเงินแห่ง
 หนึ่ง ได้มีส่วนช่วยลดความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนในประเทศได้ โดย
 การกู้เงินจากต่างประเทศแล้วนำมาปล่อยใหญ่แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการเกษตร
 นับเป็นวิถีทางหนึ่งที่จะสนองความต้องการในด้านการเงินทุนของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม
 และมีส่วนช่วยกระตุ้นให้มีการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมการเกษตรมากขึ้นและในทางตรง
 กันข้ามหากผลจากการวิเคราะห์ปรากฏว่าเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติใหญ่แก่โครงการอุตสาหกรรม
 มีความสัมพันธ์กับความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับเงินลงทุนน้อย ย่อมหมาย
 หมายความว่าบริษัทมีบทบาทในการชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับเงิน
 ลงทุนในประเทศน้อย บริษัทกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในต่างประเทศน้อยจึงไม่สามารถจะให้
 บริการหรือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้อย่างเต็มที่นักอาจจะเนื่อง
 มาจากข้อจำกัดในด้านการกู้เงินจากต่างประเทศหรือเงื่อนไขต่าง ๆ ในการกู้เงินจาก
 ต่างประเทศซึ่งจะขอสรุปไว้ในบทที่ 6 ต่อไป

การวิเคราะห์บทบาทของบริษัท

การวิเคราะห์บทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรของประเทศ
 ในด้านมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และด้านผลกระทบคืออุตสาหกรรมชำระเงิน โดยการใช้วิธีการทาง
 สถิติเข้ามาช่วยพิจารณาหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ดังที่กล่าวไว้แล้วในบทที่ 4 และ
 จากตารางที่ 5.1 นี้ จะแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านมูลค่าและอัตราการยล
 ของเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติใหญ่แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตร มูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และ
 ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมค้าและอุตสาหกรรมชำระเงินของประเทศ ตลอดจนความไม่เพียงพอระหว่าง
 เงินออมกับเงินลงทุนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517-2524

ตารางที่ 5.1 แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงทั้งในค่านมูลค่าและอัตราร้อยละของ เงินกู้ยืมระยะยาวที่มีมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน ผลกระทบต่อมูลค่าและมูลค่าการชำระหนี้ของประเทศ และความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุน ทั้งในปี พ.ศ. 2518-2524

ปี	เงินกู้ยืมระยะยาวที่มีมูลค่าเพิ่ม		มูลค่าเพิ่ม		การจ้างงาน		มูลค่าการชำระหนี้		มูลค่าการชำระหนี้		ความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับเงินลงทุน	
	จำนวน (ล้านบาท)	ร้อยละ	จำนวน (ล้านบาท)	ร้อยละ	จำนวน (ล้านบาท)	ร้อยละ	จำนวน (ล้านบาท)	ร้อยละ	จำนวน (ล้านบาท)	ร้อยละ	จำนวน (ล้านบาท)	ร้อยละ
2518	- 52,956	- 31.61	2,064.032	36.89	2.044	18.21	- 5,859	-40.97	-5,157.0	- 64.37	-10,643.0	-661.06
2519	-119.318	- 16.86	1,774.358	23.16	.678	5.11	9,076.3	45.02	2,772.2	97.10	3,649.0	29.78
2520	- 5.691	- 5.97	376.07	3.99	.898	6.44	-14,513.9	130.93	-7,455.1	-003.74	-13,481.0	-156.68
2521	- 3.32	- 3.371	-1,730.119	-17.64	1.105	7.44	- 2,941.2	-11.49	-5,760.1	- 76.42	- 852.0	- 3.86
2522	77.926	90.34	765.553	9.47	- .977	-6.13	-18,513.1	-64.87	-5,373.0	40.40	-18,775.0	- 81.85
2523	- 59.081	- 35.77	1,067.019	12.06	.918	6.13	-10,931.7	-23.23	2,745.7	34.65	- 2,875.0	- 6.89
2524	157.488	149.85	3,285.436	33.14	2.594	16.32	- 7,853.3	-13.54	-2,666.1	- 51.48	-44,620	- 10.36

จำนวน = การเปลี่ยนแปลงในค่านมูลค่าจากปีก่อนหน้า

ร้อยละ = การเปลี่ยนแปลง เป็นอัตราร้อยละจากปีก่อนหน้า

ตารางที่ 5.1 แสดงให้เห็นว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518-2521 ยอดเงินกู้ที่บริษัท
 อนุมัติให้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรมีการลดลงทุกปี เนื่องมาจากการคาดการณ์
 ของบริษัทในเรื่องภาวะเศรษฐกิจในระหว่างปี พ.ศ. 2518-2521 ไม่แจ่มใสนัก และ
 ผลกระทบใภาวะการลงทุนลดลงในรอบปี พ.ศ. 2519-2520 คือ เกิดความผันผวนทาง
 การเมือง นักลงทุนอุตสาหกรรมไม่มีความมั่นใจในการลงทุน แม้ว่าในปี พ.ศ. 2521 นั้น
 จะมีผู้มาขออนุมัติเงินกู้กับบริษัทจำนวนมากวกกว่าปีก่อน แต่จำนวนเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติก็ลดลง
 ทั้งนี้เพราะแต่ละโครงการที่มาขอเงินจากบริษัทนั้นบริษัทให้ความช่วยเหลือไปในจำนวน
 ที่น้อยเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ส่วนปี พ.ศ. 2522 นั้นบริษัทไ้อนุมัติเงินกู้แก่โครงการอุตสาหกรรม
 การเกษตรเพิ่มสูงขึ้นมาก เพราะในช่วงปีนี้มีนักลงทุนอุตสาหกรรมเกษตรเข้ามาขอ
 อนุมัติเงินกู้มากขึ้น เนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจในช่วงปีนั้นแจ่มใส แม้ว่าราคาน้ำมันจะเพิ่ม
 สูงขึ้น แต่บรรยากาศของการลงทุนก็ดีขึ้นหลังจากที่ซบเซามาเป็นเวลานาน และในปี พ.ศ.
 2523 การลงทุนในอุตสาหกรรมการเกษตรก็ลดลงอีก โดยลดลงจากปี พ.ศ. 2522
 ประมาณ 59.081 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 35.77 ทั้งนี้เพราะปัญหาในเรื่องราคาน้ำมัน
 ที่สูงขึ้นมากประกอบกับมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการเงินของประเทศต่าง ๆ ทำให้
 อัตราดอกเบี้ยต่างประเทศสูงขึ้น ปัญหาเหล่านี้เป็นแรงผลักดันให้เกิดภาวะเงินเฟ้อในประเทศ
 สูงขึ้นอย่างมาก ขณะเดียวกันนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับภาษี และการควบคุมราคาสินค้า
 บางชนิด มีผลกระทบอย่างมากต่อความสามารถของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ในการปรับ
 ตัวให้สอดคล้องกับภาวะต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับเกิดภาวะฝนแล้งทำให้
 อุตสาหกรรมอาหารและน้ำตาลลดลง และรัฐบาลมีนโยบายการควบคุมราคาสำหรับสี่ประภ
 กระทบ ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้บรรยากาศในการลงทุนซบเซาไม่จูงใจให้มีการลงทุน
 ในอุตสาหกรรมการเกษตรมากนัก ต่อมาในปี พ.ศ. 2524 ยอดการอนุมัติเงินกู้สำหรับ
 โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรก็สูงขึ้นอีกครั้ง โดยสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2523 ประมาณ
 157.488 ล้านบาท หรือเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 149.85 แม้ว่าภาวะเศรษฐกิจของโลกโดยเฉพาะ
 ในประเทศอุตสาหกรรมยังอยู่ในสภาพซบเซาคือเนื่องมาจากปี พ.ศ. 2523 อัตราดอกเบี้ย
 มีความผันผวนและอยู่ในระดับที่สูง เนื่องมาจากการใช้นโยบายทางการเงินในประเทศ
 อุตสาหกรรมที่สำคัญ ๆ เพื่อต่อต้านภาวะเงินเฟ้อ การดำเนินนโยบายดังกล่าวในประเทศ
 สหรัฐอเมริกาได้มีผลให้ค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐสูงขึ้นมาก เมื่อเทียบกับเงินสกุลที่สำคัญอื่น ๆ
 นโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาได้มีผลกระทบแผ่กระจายไปทั่วโลก ระบบเศรษฐกิจ

เล็ก ๆ และเปิดของประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบกระเทือนอย่างมาก ทั้งในด้านการส่งสินค้าออก สภาพอะตราคอกเบื้อย และสภาพคล่องในประเทศ กังนั้น รัฐบาลจึงจำเป็นต้องปรับนโยบายทางการเงินและการคลังเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไว้ และเนื่องมาจากสภาพดินฟ้าอากาศ ในปี พ.ศ. 2524 ฝนตกถูกก้องตามฤดูกาล และราคาพืชผลทางการเกษตรสูงขึ้นอย่างมาก จึงเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการเกษตรสนใจที่จะลงทุนในอุตสาหกรรมการเกษตร ส่วนผู้ลงทุนในอุตสาหกรรมการเกษตรอยู่เดิมก็ได้มีการขยายการลงทุนให้กว้างขวางขึ้น จึงมีผลทำให้ยอดเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้กู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรสูงขึ้นจากปีก่อนอย่างมาก

ก้านมูลค่าเพิ่ม

เมื่อพิจารณาในก้านมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นในภาคอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศจะเห็นว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518-2520 มูลค่าเพิ่มจะเพิ่มสูงขึ้นในอัตราที่ลดลง แต่อย่างไรก็ตามยอดเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้กู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรนั้นจะเห็นว่ามีการลดลงมากกว่ามูลค่าเพิ่มที่ลดลง ทั้งนี้เพราะมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ในภาคอุตสาหกรรมการเกษตรนั้นได้มีการขยายตัวมากขึ้น เช่น ผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมน้ำตาล อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังนี้มากในทศาคยุโรป ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นมาก มีผลทำให้มีการส่งออกเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและมูลค่า ประมาณร้อยละ 60 สำหรับอุตสาหกรรมสัปะระกกระบ้องนั้น ความคงการของตลาดอยู่ในระดับสูงเช่นกัน¹ แต่อย่างไรก็ตามในปี พ.ศ. 2519 มูลค่าเพิ่มในภาคอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่น้อยกว่าปี พ.ศ. 2515 ประมาณ 1,774.358 ล้านบาท หรือร้อยละ 23.16 ทั้งนี้เนื่องมาจากเกิดการขาดแคลนวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมการเกษตรบางชนิด เช่น อุตสาหกรรมสัปะระกกระบ้อง และในปี พ.ศ. 2520 มูลค่าเพิ่มที่เพิ่มขึ้นในอัตราที่น้อยลงจากปี พ.ศ. 2519 อยู่ประมาณ 376.07 ล้านบาท หรือร้อยละ

¹บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี 2519 " (กรุงเทพมหานคร : บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2519) หน้า 33

3.99 เนื่องมาจากเกิดภาวะฝนแล้งมีผลกระทบต่อผลผลิตของวัตถุดิบที่สำคัญบางประเภทของอุตสาหกรรมการเกษตร เช่น อุตสาหกรรมน้ำตาล อุตสาหกรรมสีประทัดกระทิง เป็นต้น ในปี พ.ศ. 2521 มูลค่าเพิ่มได้ลดลงอีก ทั้งนี้เพราะมีผลต่อเนื่องมาจากภาวะฝนแล้งมาจากปี พ.ศ. 2520 ทำให้อุตสาหกรรมการเกษตรบางชนิดเกิดขาดแคลนวัตถุดิบขึ้นอีก เช่น อุตสาหกรรมน้ำตาล อุตสาหกรรมสีประทัดกระทิงก็มีปัญหาในด้านการผลิต คือ มีปริมาณสีประทัดไม่เพียงพอต่อความต้องการในการผลิต ประกอบกับโรงงานผลิตสีประทัดขยายกำลังการผลิตเร็วเกินไป และการปลูกสีประทัดนั้นจะปลูกได้เฉพาะฤดูกาล ทำให้มีผลผลิตประสมกับปัญหาค่าน้ำมัน สำหรับค่าน้ำมันอุตสาหกรรมอาหารสัตว์นั้น ปรากฏว่าในปี พ.ศ. 2521 มีการออกข่าวว่าใกล้ภายในประเทศล้มตาย เนื่องจากกลยุทธของบริษัทใหญ่ ๆ ซึ่งต้องการลดการแข่งขันกับผู้ผลิตรายอื่น ๆ และจากความไม่แน่นอนของความต้องการภายในประเทศ จึงเป็นปัญหาค่าน้ำมันของโรงงานผลิตอาหารสัตว์¹ เป็นต้น สำหรับปี พ.ศ. 2522 - 2524 มูลค่าเพิ่มในภาคอุตสาหกรรมการเกษตรภายในประเทศได้เพิ่มสูงขึ้น จากปีก่อนประมาณ 756.554, 1,067.019 และ 3,285.436 ล้านบาท ตามลำดับ หรือประมาณร้อยละ 9.47, 12.06 และ 33.14 ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องมาจากในรอบปี พ.ศ. 2522 วัตถุดิบทางการเกษตรหลายชนิดที่ได้รับผลกระทบกระเทือนจากภาวะฝนแล้งของปี พ.ศ. 2521 ก็ค่อย ๆ ดีขึ้น ดังนั้นปัญหาในด้านการขาดแคลนวัตถุดิบลดน้อยลง โรงงานอุตสาหกรรมมีวัตถุดิบป้อนเข้าสู่โรงงาน ขณะเดียวกันภาวะการตลาดของอุตสาหกรรมทั้งภายในและภายนอกประเทศก็ค่อย ๆ ดีขึ้นเป็นลำดับ หลังจากที่ยับเขามาเป็นเวลานาน สำหรับปี พ.ศ. 2523 นั้น มูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการเกษตรได้เพิ่มสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2522 อย่างมาก คือประมาณ 1,067.019 ล้านบาท หรือร้อยละ 12.06 และในปี พ.ศ. 2524 มูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการเกษตรก็ได้เพิ่มสูงขึ้น จากปี พ.ศ. 2523 ประมาณ 3,285.436 ล้านบาท หรือร้อยละ 33.14 ทั้งนี้เพราะในรอบสองปีที่ผ่านมาภาวะการลงทุนจะไม่ค่อยดีนัก แต่การดำเนินงานของอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีการลงทุนไปแล้วให้ผลดีประกอบกับในระยะนี้เกิดภาวะเงินเฟ้อในประเทศสูงมากเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการเงินของ

¹บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, "รายงานประจำปี 2521,"

(กรุงเทพมหานคร : บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2521), หน้า 36.

ประเทศต่าง ๆ ที่ทำให้อัตราดอกเบี้ยต่างประเทศสูงขึ้น ตลอดจนปัจจัยการผลิตในค่านำเข้า แรงงานขึ้นค่า น้ำประปา ไฟฟ้า ที่เพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่องมาจากปี พ.ศ. 2522 จึงมีผลทำให้ มูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการเกษตรสูงขึ้น เพราะมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม การเกษตรนี้คำนวณได้จากต้นทุนการผลิตต่างๆ หักด้วยวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลที่ได้ออกมูลค่า เพิ่ม ดังนั้นเมื่อปัจจัยการผลิตสูงขึ้น มีผลทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ย่อมมีผลกระทบต่อมูลค่า เพิ่มในภาคอุตสาหกรรมการเกษตร ทำให้มูลค่าเพิ่มสูงขึ้นด้วย แม้ว่าภาวะเศรษฐกิจจะไม่เกิด ภาวะเงินเฟ้อต่อเนื่องมาจากปี พ.ศ. 2522 อุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋องจะเกิดการ ซากแฉกวัตถุดิบ แยกตอนปลาย ๆ ปี พ.ศ. 2523 ก็เริ่มดีขึ้น ผลผลิตออกยลกลง เจ้าของ โรงงานประสบกับปัญหาราคาคอขวดน้ำตาลที่รัฐบาลควบคุมต่ำกว่าที่ควรจะเป็นของอุตสาหกรรม น้ำตาล แต่ปัญหาเหล่านี้ก็ไม่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการเกษตรลดลงได้เช่นกัน

ด้านการจ้างงาน

ในด้านการจ้างงานนั้นได้เพิ่มมาตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518-2521 แต่การเพิ่มสูง ขึ้นนี้เป็นการเพิ่มสูงขึ้นในอัตราที่ค่อนข้างต่ำ นั้นหมายความว่า การจ้างงานได้เพิ่มขึ้นน้อยมาก และต่อมาในปี พ.ศ. 2522 อัตราการจ้างงานภาคอุตสาหกรรมการเกษตรลดลงจากปี พ.ศ. 2521 ประมาณ .977 ล้านคน หรือร้อยละ 6.13 แม้ว่าภาวะการลงทุนในปี พ.ศ. 2522 จะอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ แต่การลงทุนนั้นไม่ก่อให้เกิดการจ้างงานขึ้นในอัตราที่ ควรจะเป็น ทั้งนี้เพราะในรอบปีนี้มีอัตราการว่างงานของแรงงานมากขึ้น เนื่องจาก ประชากรที่มีวัยอยู่ในเกณฑ์ทำงานไ้กันมีจำนวนมาก เมื่อเทียบกับโครงการที่จะลงทุน ดังนั้น การลงทุนจึงไม่ก่อให้เกิดผลในทางที่ก่อการจ้างงานเท่าที่ควร และอาจเนื่องมาจากสาเหตุ อื่น ๆ อีกหลายประการที่ควรจะได้ศึกษากันต่อไปในเรื่องสาเหตุของการว่างงาน ซึ่งไม่อยู่ใน ขอบเขตของการศึกษาเรื่องนี้จึงไม่ขอกล่าวไว้ในที่นี้ สำหรับปี พ.ศ. 2523-2524 การจ้างงานได้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2524 ได้เพิ่มสูงขึ้นมากจากปี พ.ศ. 2523 ประมาณ 2.594 ล้านคน หรือร้อยละ 16.32 ซึ่งในปีนี้ภาวะการลงทุนอยู่ในเกณฑ์ที่ดี เมื่อ ลงทุนไปแล้วก็เกิดผลดีคืออัตราการจ้างงานทำให้มีการจ้างงานกันมากขึ้นตามไปด้วย

ค่านुकูลการค้า

สำหรับค่านुकูลการค้าของประเศนั้น จะเห็นได้ว่าโดยปกติแล้วประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่กำลังพัฒนามักจะมีการเสียเปรียบในค่านुकูลการค้าอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะประเทศมีความจำเป็นที่จะต้องมีกาสั่งซื้อสินค้าอุตสาหกรรมหนัก เช่น เครื่องมือ เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต อาวุธสงคราม เครื่องบิน เครื่องคอมพิวเตอร์ น้ำมัน เทคโนโลยีทาง ๆ ที่ไม่สามารถผลิตขึ้นในประเทศได้ แต่ประเทศไทยมีความต้องการใช้จึงจำเป็นต้องมีการนำเข้า และเครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์ไฟฟ้า อื่น ๆ อีกมากมาย เป็นต้น ซึ่งสินค้าที่มีการนำเข้ามาจากทางประเศนั้นมักจะมีราคาที่สูง ในขณะที่สินค้าออกของประเศส่วนใหญ่จะเป็นพวกวัตถุดิบทางการเกษตร เช่น ข้าว อ้อย ผลไม้ต่าง ๆ และสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร ซึ่งสินค้าจำพวกดังกล่าวมีราคาต่ำเมื่อเทียบกับราคาของสินค้าที่นำเข้า ดังนั้นจึงทำให้ประเทศไทยมีการเสียเปรียบในค่านुकูลการค้าเสมอมา จากตารางที่ 5.1 ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าในรอบปี พ.ศ. 2519 เท่านั้นที่ประเศต้องเสียเปรียบในค่านुकูลการค้าน้อยกว่าปีอื่น ๆ และการเสียเปรียบในค่านुकูลการค้าจะมีมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับมูลค่าและปริมาณของสินค้าที่นำเข้าเปรียบเทียบกับมูลค่าและปริมาณของสินค้าและบริการที่ส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

ค่านुकูลการค้าชำระเงิน

ในค่านुकูลการค้าเปลี่ยนแปลงในค่านुकูลการค้าชำระเงินนั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของค่านुकูลการค้า ถ้าปีใดประเศมีค่านुकูลการค้าที่ขาดดุลอยู่มาก ก็จะส่งผลกระทบต่อค่านुकูลการค้าชำระเงินในทางลบมากด้วย ตรงกันข้ามหากปีใดประเศมีค่านुकูลการค้าที่เกินดุลอยู่มาก ก็จะส่งผลกระทบต่อค่านुकูลการค้าชำระเงินในทางบวกมากด้วย นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับกาลงทุนจากต่างประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ถ้าปีใดมีการลงทุนจากต่างประเทศมาก ก็จะมีผลกระทบต่อค่านुकูลการค้าชำระเงินของประเศในทางบวกได้มาก และตรงกันข้ามถ้าปีใดมีการลงทุนจากต่างประเทศน้อย ก็จะมีผลกระทบต่อค่านुकูลการค้าชำระเงินในทางลบ ซึ่งกาการลงทุนจากต่างประเทศจะมีมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับเสถียรภาพทางการเมือง บรรยากาศในการลงทุน ความปลอดภัยต่อการลงทุน อัตราภาษี และอื่น ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการลงทุนจากต่างประเทศ

ขึ้นอีกต่อไปเรื่อย ๆ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับภาวะการลงทุนในประเทศ และขึ้นอยู่กับสาเหตุอื่น ๆ อีกหลายประการที่ควรจะได้มีการศึกษาต่อไป เพื่อให้รู้ถึงสาเหตุที่แท้จริง

จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้นนั้น เป็นการวิเคราะห์จากอัตราส่วนร้อยละของมูลค่าเพิ่ม, การจ้างงาน, ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการเงิน และการชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับเงินลงทุนที่เกิดจากบริษัทเปรียบเทียบกับที่เกิดขึ้นของทั้งประเทศ แต่เมื่อพิจารณาให้เห็นชัดเจนต่อไปจะทำการวิเคราะห์ในทางสถิติต่าง ๆ ทั้งที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 4

การที่ได้อธิบายความหมายของตัวแปรต่าง ๆ และการกำหนดข้อสมมติฐานที่จะใช้ในการวิเคราะห์ในเชิงปริมาณเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้วิธีทางสถิติเข้ามาช่วยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ความถดถอย (Regression Analysis) ทั้งได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 4 นั้น สามารถนำมาสร้างเป็นรูปแบบของสมการได้ดังต่อไปนี้

$$Y_1 = a + bx_1$$

$$Y_2 = a + bx_2$$

$$Y_3 = a + bx_3$$

$$Y_4 = a + bx_4$$

$$Y_5 = a + bx_5$$

$$Y_1, Y_2, Y_3, Y_4, Y_5 = f(X)$$

เมื่อ	Y_1	=	มูลค่าเพิ่ม
	Y_2	=	การจ้างงาน
	Y_3	=	อุตสาหกรรมค่า
	Y_4	=	อุตสาหกรรมชำระเงิน

- Y_5 = ความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับ
เงินลงทุน
 X_i = เงินที่บริษัทอนุมัติให้กู้แก่ลูกค้าสหกรณ์การเกษตร
 i = 1, 2, 3, 4, 5
 a = ค่าคงที่
 b = ค่าความชันของความสัมพันธ์ของตัวแปร

ข้อสมมติฐานทางสถิติที่ใช้ในการทดสอบทางสถิติ (Hypothesis Testing) ในที่นี้คือ การเปลี่ยนแปลงของเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้กู้แก่ลูกค้าสหกรณ์การเกษตร ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน คุณค่าการ ค่าคุณการชำระเงิน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุน หมายความว่าหากผลจากการทดสอบออกมาว่า ยอมรับข้อสมมติฐาน (Accept: $H_0 \rho = 0$) หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้กู้แก่ลูกค้าสหกรณ์การเกษตร ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และผลกระทบคือคุณการชำระเงินของประเทศ ตลอดจนความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับเงินลงทุนด้วย นั่นคือ บริษัทมีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรในทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศทั้งสามกรณีนั้นน้อยมาก หรือแทบจะไม่มีบทบาทเลย ตลอดจนไม่สามารถชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุน หรืออาจจะชดเชยได้น้อยมาก ในทางตรงกันข้ามหากผลจากการสอบออกมาว่า ปฏิเสธข้อสมมติฐาน (Reject : $H_0 \rho \neq 0$)

หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงของเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้แก่อุตสาหกรรมการเกษตร มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน ผลกระทบต่ออุตสาหกรรม ชำระเงิน ตลอดจนความไม่เพียงพอระหว่างเงินออกกับเงินลงทุน นั่นคือ บริษัทมีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร ในทางเศรษฐกิจและมีส่วนชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออกกับเงินลงทุนมาก

สูตรทางสถิติที่จะนำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ในที่นี้ จะขอใช้สูตรดังต่อไปนี้คือ

สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$$r_i = \frac{\sum (X - \mu_X)(Y - \mu_Y)}{\sqrt{\sum (X - \mu_X)^2 \sum (Y - \mu_Y)^2}}$$

$$i = 1, 2, 3, 4, 5$$

และสูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ความถดถอยคือ

$$Y = a + bx$$

$$a = \frac{\sum y - b \sum x}{n}$$

$$\sum xy - \frac{(\sum x)(\sum y)}{n}$$

$$b = \frac{\sum xy - \frac{(\sum x)(\sum y)}{n}}{\sum x^2 - \frac{(\sum x)^2}{n}}$$

ผลจากการวิเคราะห์

จากการที่ได้ทำการวิเคราะห์ในเชิงปริมาณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้แก่อุตสาหกรรมการเกษตรกับการเปลี่ยนแปลงมูลค่าเพิ่มในภาคอุตสาหกรรมเกษตรของประเทศ การเปลี่ยนแปลงการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมเกษตร การเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมค่าและอุตสาหกรรมชำระเงินของประเทศ

ทดลองการเปลี่ยนแปลงของความไม่เพียงพอรหว่างเงินออมกับเงินลงทุนของประเทศ โดยใช้วิธีทางสถิติถึงไ้กล่าวมาแล้วนั้น ผลจากการวิเคราะห์ปรากฏว่า

การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$$\begin{aligned} r_1 &= 0.3695 \text{ หรือ } 36.96\% \\ r_2 &= 0.10 \text{ หรือ } 10\% \\ r_3 &= -0.2651 \text{ หรือ } -26.51\% \\ r_4 &= 0.1087 \text{ หรือ } 10.87\% \\ r_5 &= -0.1067 \text{ หรือ } -10.67\% \end{aligned}$$

r_i คือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง Y_i กับเงินใหญ่ของบริษัท

การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .10

$$\left. \begin{array}{l} Y_1 \\ Y_2 \\ Y_3 \\ Y_4 \\ Y_5 \end{array} \right\} \text{ accept } H_0 : \rho = 0$$

ค่า t จากตาราง = 2.01

การวิเคราะห์ความถดถอย

$$\begin{aligned} Y_1 &= 984.7328 + 7.4617 x \\ Y_2 &= 1.0181 + 0.0014 x \\ Y_3 &= -69.4885 - 0.3050 x \\ Y_4 &= -15.4423 + 0.0703 x \\ Y_5 &= 15.5219 - 0.1026 x \end{aligned}$$

รายละเอียดของการคำนวณตัวเลขดังกล่าวข้างต้นนั้นแสดงไว้ในภาคผนวก

การแปลความหมายของผลการวิเคราะห์

จากการที่ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ค่าตัวแปรต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นนั้น การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะทำให้ทราบว่าตัวแปรต่าง ๆ ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด ถ้าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเป็นบวก แสดงว่าเมื่อตัวแปรตัวหนึ่งมีค่าเพิ่มขึ้น ตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะเพิ่มขึ้นตาม และถ้าตัวแปรตัวหนึ่ง เป็นลดลงตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะลดลงด้วย แต่ถ้าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบ แสดงว่าเมื่อตัวแปรตัวหนึ่งมีค่าเพิ่มขึ้นตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะมีค่าลดลงคือ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามกัน การทดสอบสมมติฐานทางสถิติขั้นนี้ เป็นการทดสอบเพื่อให้ทราบแน่ชัดว่า ข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าตัวแปรต่าง ๆ นั้น มีความสัมพันธ์กันนั้นถูกต้องหรือไม่ โดยการกำหนดระดับนัยสำคัญไว้ .10 และการวิเคราะห์ความถดถอยนั้นจะเป็นการบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองอย่างคร่าว ๆ โดยพิจารณาจากค่า b ถ้าค่า b บวกมีค่ามากเท่าไรก็แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองมีมากเท่านั้น แต่ถาค่า b มีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองมีน้อยหรือเกือบไม่มีความสัมพันธ์กันเลย ค่า b ที่คำนวณได้นี้อาจจะเป็นค่าบวกหรือค่าลบก็ได้ ถ้า b มีค่าเป็นบวกแสดงว่า เมื่อตัวแปรอิสระ X มีค่าเพิ่มขึ้น ตัวแปรตาม Y จะเพิ่มขึ้นตามด้วย หรือถ้าตัวแปรอิสระ X ลดลง ตัวแปรตาม Y ก็จะลดลงด้วย แต่ถาค่า b มีค่าลบ แสดงว่าเมื่อ X มีค่าเพิ่มขึ้น Y จะมีค่าลดลง คือตัวแปรทั้งสองจะผันแปรไปในทิศทางตรงกันข้ามกันนั่นเอง ดังนั้นจากผลการวิเคราะห์ต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นสามารถจะนำมาแปลความหมายได้ดังต่อไปนี้

ถามมูลค่าเพิ่ม

จากผลของการวิเคราะห์ทำให้ทราบว่า ρ_1 ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติ ให้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรเพียง 0.3695 หรือร้อยละ 36.95 นั่นคือ ผลจากการคำนวณให้ค่าน้อยกว่า .50 หรือน้อยกว่าร้อยละ 50 หมายความว่าความหมายของบริษัทในค่านมมูลค่าเพิ่มมีน้อย ขณะเดียวกันก็ได้ทำการทดสอบสมมติฐานทางสถิติหาความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสอง ณ ระดับนัยสำคัญที่ .10 การทดสอบสมมติฐานทางสถิติของความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงของเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้แก่โครงการ

อุตสาหกรรมการเกษตรกับการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มในภาคอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศ ผลจากการทดสอบปรากฏว่าการเปลี่ยนแปลงของเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้กู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรกับการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มในภาคอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศไม่มีความสัมพันธ์กัน ณ ระดับนัยสำคัญที่ .10 และจากการวิเคราะห์ความถดถอยแล้วทำให้ทราบว่า Y_1 ซึ่งหมายความถึงมูลค่าเพิ่มนั้นมีความสัมพันธ์กับเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้กู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรประมาณ 7.4617 ย่อมหมายความว่า การช่วยเหลือให้มีการลงทุนของบริษัท 1 หน่วยนั้นก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้นเพียง 7.4617 เท่านั้น ฉะนั้น จะเห็นได้ว่าบทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรในค่านมูลค่าเพิ่มยังมีบทบาทน้อยอยู่ จากผลของการวิเคราะห์ตัวเลขทาง ๆ ที่ได้ปรากฏออกมานั้น ทั้งนี้ เพราะสาเหตุประการหนึ่งคือ บริษัทมีส่วนในการสนับสนุนการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมการเกษตรน้อยเกินไป เมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมการเกษตรของทั้งประเทศ ทั้งนี้เพราะนโยบายในการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการของบริษัทนั้นให้กู้ในลักษณะของเงินทุนระยะยาว ทำให้มีขอบเขตจำกัด ถึงแม้ที่บริษัทได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503-2524 นั้น บริษัทจะให้ความช่วยเหลือทางการเงินระยะยาวและระยะปานกลางเท่านั้น นอกจากนี้บริษัทยังมีข้อจำกัดอื่น ๆ อีกในเรื่องการพิจารณาอนุมัติเงินกู้ เช่น จำนวนเงินทุนที่จะขออนุมัติการกู้ การวิเคราะห์โครงการอย่างละเอียดของ บริษัท และอื่น ๆ ดังกล่าวไว้แล้วในบทที่ 3 ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลทำให้บริษัทให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการได้น้อย อย่างไรก็ตามการที่บริษัทต้องมีข้อจำกัดอย่างมากมายนั้น เพราะบริษัทต้องรับผิดชอบต่อภาวะความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น โดยทั่วไปในการดำเนินธุรกิจก็มักจะคำนึงถึงความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น หากธุรกิจใดเชื่อว่าการดำเนินงานเช่นนั้นจะมีความเสี่ยงเกิดขึ้น ธุรกิจนั้นก็ควรจะรับการดำเนินงานในค่านั้นทันที บริษัทเองก็เช่นเดียวกัน ความเสี่ยงที่บริษัทจะรองรับการดำเนินงานนั้นจะเป็นความเสี่ยงในค่านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ความเสี่ยงจากการไม่ชำระหนี้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา และความเสี่ยงในค่านผลตอบแทนที่จะได้รับจากการลงทุนในโครงการต่าง ๆ นั้น ประกอบกับเงินทุนต่าง ๆ ที่บริษัทนำมาให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมนั้น บริษัทได้นำมาจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ดังนั้นในการพิจารณาอนุมัติให้ความช่วยเหลือในการลงทุนแต่ละครั้ง บริษัทจะต้องทำการพิจารณาด้วยความรอบคอบ

ขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นในภาคอุตสาหกรรมการเกษตรของประเทศไทย มีใช้จะขึ้นอยู่กับการดำเนินงานของบริษัทเพียงประการเดียว ทั้งนี้มูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นนั้นอาจจะเกิดขึ้นได้จากการให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน ภาครัฐบาล รวมทั้งสำนักงานธุรกิจอุตสาหกรรม ขนาดย่อม ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นต้น ซึ่งสถาบันการเงินอื่นๆ เหล่านี้ก็มีส่วนช่วยให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้นได้

คำถามการจ้างงาน

ผลของการวิเคราะห์ข้างต้นนั้น การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังกล่าว ปรากฏว่า r_{2} ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลงการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมการเกษตรของประเทศไทย มีความสัมพันธ์กับ X ซึ่งหมายถึง เงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรนั้น มีความสัมพันธ์เพียง .10 หรือร้อยละ 10 แลวนำเอาค่าความสัมพันธ์ดังกล่าวไปทดสอบสมมติฐานทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .10 ปรากฏว่ายอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าตัวแปรทั้งสอง ไม่มีความสัมพันธ์กัน ณ ระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้นั้น และในเรื่องการวิเคราะห์ความถดถอยดังกล่าวทำให้ทราบว่า Y_2 ซึ่งหมายถึงการจ้างงานในอุตสาหกรรมการเกษตร มีความสัมพันธ์กับเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรเพียง 0.0014 เท่านั้น ซึ่งนับว่ามีความสัมพันธ์กันน้อยมาก ผลจากการวิเคราะห์ต่าง ๆ ข้างต้นนั้น ทำให้เห็นว่าบทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรในด้านการจ้างงานยังมีอยู่น้อย ทั้งนี้เพราะในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาในเรื่องของบริษัทเพียงแห่งเดียวเท่านั้น และขอบเขตในเรื่องนโยบายการให้ความช่วยเหลือทางการเงินของบริษัทยังมีข้อจำกัดอยู่มาก ประกอบกับในการดำเนินงานของบริษัทนั้น บริษัทได้คำนึงถึงความเสี่ยงอย่างมาก ส่วนการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศไทยโดยแท้จริงแล้วอาจจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงด้วยสาเหตุอื่น ๆ อีกมาก เช่น ขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้น ขึ้นอยู่กับอัตราการว่างงานในขณะนั้น ขึ้นอยู่กับความต้องการทำงานของผู้ทำงาน หรืออัตราค่าจ้างแรงงานในขณะนั้นด้วย ซึ่งสาเหตุต่าง ๆ เหล่านี้ก็มีส่วนช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านการจ้างงานได้เช่นเดียวกัน หากบริษัทให้ความสนับสนุนต่อโครงการอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศไทยให้มากขึ้น โดยเฉพาะโครงการที่จำเป็น ต้องใช้แรงงานมาก ๆ จะทำให้เกิดการจ้างงานในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งจะมีผลในทางที่ดีต่อ

เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ และมีส่วนช่วยยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของ
ประชากรโดยทั่ว ๆ ไป ในประเทศให้สูงขึ้นตามไปด้วย

ค่านผลกระทบท่ออุตสาหกรรมชำระเงิน

ในการศึกษาค่านผลกระทบท่ออุตสาหกรรมชำระเงินนี้ ได้แยกพิจารณาออกเป็น
2 ประเด็น คือ ค่านอุตสาหกรรมชำระเงิน และอุตสาหกรรมชำระเงิน เพื่อจะได้ทราบถึงบทบาทของ
บริษัท ในค่านผลกระทบท่ออุตสาหกรรมชำระเงินอย่างชัดเจนขึ้นว่า บริษัทจะมีบทบาทต่อ
อุตสาหกรรมชำระเงินหรืออุตสาหกรรมชำระเงินมากกว่ากัน ซึ่งก็ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 4

ค่านอุตสาหกรรมชำระเงิน

ผลจากการวิเคราะห์ข้างต้นนั้น ในเรื่องการค้าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ดังกล่าว ปรากฏว่า r_{33} ซึ่งหมายความถึงการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมชำระเงิน
กับ x ซึ่งหมายความถึงการเปลี่ยนแปลงเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้แก่โครงการอุตสาหกรรม
กรรมการเกษตรนั้นน้อยมาก คือ ประมาณ -0.2651 หรือร้อยละ -26.51 ค่าความ
สัมพันธ์ที่ออกมานี้มีค่าติดลบนี้ หมายความว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรง
กันข้าม นั่นคือ ถ้าเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้แก่โครงการอุตสาหกรรมกรรมการเกษตรเพิ่ม
สูงขึ้น การขาดอุตสาหกรรมชำระเงินของประเทศจะขาดอุตสาหกรรมชำระเงินหรือถ้าเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้
แก่โครงการอุตสาหกรรมกรรมการเกษตรลดลง การขาดอุตสาหกรรมชำระเงินของประเทศจะขาดอุตสาหกรรมชำระเงิน
ขึ้น ในทางปฏิบัติแล้วค่าความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่ควรจะออกมาติดลบแต่ที่ออกมาติดลบ
นี้สาเหตุหนึ่งมาจากการคำนวณโดยคิดเครื่องหมายลบเอาไว้เพราะว่าอุตสาหกรรมชำระเงิน
ขาดอุตสาหกรรมชำระเงินขึ้นทุกปีหรืออาจจะมีสาเหตุอื่น ๆ อีก เช่น สาเหตุจากการตั้งข้อสมมติฐานของ
การวิเคราะห์ เช่น ในการสันนิษฐานเกี่ยวกับการสัมพันธ์ของตัวแปร คือ ตัวแปร x
มีอิทธิพลต่อตัวแปร y (y ขึ้นแปรตาม x) ในความเป็นจริงอาจจะมีความสัมพันธ์
กลับกัน คือ ตัวแปร y มีอิทธิพลต่อตัวแปร x (x ขึ้นแปรตาม y) หรือตัวแปร x
เกิดขึ้นแล้วสักช่วงระยะเวลาหนึ่ง ตัวแปร y จึงเกิดขึ้น หรือตัวแปร y เกิดขึ้น
สักช่วงระยะเวลาหนึ่ง ตัวแปร x จึงเกิดขึ้นก็ได้ ข้อจำกัดโดยเฉพาะของอุตสาหกรรมชำระเงิน
เอง และอื่น ๆ เป็นต้น ส่วนการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ ณ. ระดับนัยสำคัญที่ $.10$
ปรากฏว่าตัวแปรทั้งสองดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์กัน ณ. ระดับนัยสำคัญที่กำหนดขึ้น

และถ้าวิเคราะห์ความถดถอยปรากฏว่า เงินที่บริษัทอนุมัติให้แก่นักโครงการอุตสาหกรรมการเกษตรมีความสัมพันธ์กับมูลค่าเพียง - .3050 เท่านั้น จะเห็นได้ว่าทั้งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ความถดถอยนั้นมีความน้อยมาก นั้นหมายความว่า บทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรยังมีน้อยอยู่ โครงการต่าง ๆ ที่บริษัทให้ความช่วยเหลือทางการเงินไปนั้น มีผลกระทบต่อมูลค่าของประเทศน้อยมาก หรือโครงการต่าง ๆ ดังกล่าวไม่ได้ช่วยให้ประเทศได้ผลตอบแทนต่อมูลค่าในทางที่ดี ทั้งนี้เพราะจากสาเหตุที่ว่า โดยปกติแล้วประเทศไทยมักจะมีการเสียเปรียบในค่านักการค้าอยู่เสมอมา โดยเฉพาะในระยะสองสามปีที่ผ่านมาเมื่อราคาน้ำมันเพิ่มสูงขึ้น โดยประเทศในกลุ่มโอเปกได้ประกาศขึ้นราคาน้ำมัน และนอกจากนี้ประเทศไทยยังมีการนำเข้าสำหรับสินค้าอุตสาหกรรมหนักประเภทอื่นอีก เช่น อวูซสงคราม เครื่องบิน เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตสินค้า เครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งสินค้านำเข้าเหล่านี้มีราคาสูงมาก แท้จริงแล้วสินค้าที่ส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศมักจะเป็นพวกวัตถุดิบทางการเกษตร สินค้าจากอุตสาหกรรมการเกษตร ซึ่งสินค้านำเข้าเหล่านี้มีราคาต่ำมาก ดังนั้นบทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรทางด้านการส่งออกมูลค่าของประเทศจึงมีน้อยมากและเนื่องมาจากสาเหตุที่ว่าความต้องการภายในประเทศสำหรับสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตรเอง เช่น อุตสาหกรรมน้ำตาล อุตสาหกรรมอาหารต่าง ๆ ก็มีอยู่มาก ดังนั้นอุตสาหกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่เมื่อผลิตขึ้นมาแล้วก็จะใช้สนองความต้องการของผูบริโภคภายในประเทศมากกว่าที่จะมีการส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ หรืออาจจะมีการส่งออกในปริมาณที่น้อย ดังนั้นบริษัทจึงควรที่จะให้การสนับสนุนต่อโครงการอุตสาหกรรมผลผลิตต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการเกษตรเพื่อส่งออก เช่น อุตสาหกรรมทำยางรถยนต์จากยางพารา อุตสาหกรรมทำน้ำมันจากต้นปาล์ม ทำน้ำตาลจากอ้อย ทำเหล้าหรือแอลกอฮอล์จากผลไม้ ทำน้ำหอมจากดอกไม้ หรือทำนมข้นหรือเนยจากนมสด เป็นต้น ซึ่งอุตสาหกรรมเหล่านี้สามารถนำออกไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศได้ ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันนี้ตลาดต่างประเทศมีความต้องการผลิตภัณฑ์สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตรเหล่านี้หลายชนิด อย่างไรก็ตามนอกจากบทบาทของบริษัทในการที่จะลดอัตราการเสียเปรียบในค่านักการค้าแล้วนั้น ยังขึ้นอยู่กับภาครัฐบาลในการส่งเสริมการส่งออก สดามันการเงินอื่น ๆ ที่มีส่วนสนับสนุนการส่งเสริมการส่งออกในประเทศด้วย

ค่านุเคราะห์ชำระเงิน

จากผลของการวิเคราะห์ข้างต้น ในเรื่องการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นั้น ปรากฏว่า P_A ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลงค่านุเคราะห์ชำระเงินมีความสัมพันธ์กับ ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลงเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้กู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตร มีความสัมพันธ์กันอยู่น้อย เท่ากับ .1087 หรือร้อยละ 10.87 และจากการทดสอบ สมมติฐานทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .10 ปรากฏว่า ยอมรับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงของเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้กู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตร กับการเปลี่ยนแปลงของค่านุเคราะห์ชำระเงินไม่มีความสัมพันธ์กัน ณ ระดับนัยสำคัญที่ .10 และ ผลจากการวิเคราะห์ความถดถอยได้ปรากฏว่า เงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้กู้แก่โครงการ อุตสาหกรรมการเกษตรกับค่านุเคราะห์ชำระเงินมีความสัมพันธ์กันประมาณ .0703 เท่านั้น ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันน้อยมาก ผลของการวิเคราะห์ทั้งสามกรณีข้างต้นนี้ ทำให้ทราบ ว่าบทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรในค่านุเคราะห์ชำระเงินนี้ยังมี บทบาทอยู่น้อย ทั้งนี้เพราะสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการอนุมัติเงินกู้ของบริษัทในการพัฒนา อุตสาหกรรมการเกษตรมีน้อยเกินไป เมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมการ เกษตรทั้งประเทศ ซึ่งเนื่องมาจากนโยบายในการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมของบริษัทมีข้อจำกัดอยู่มาก ดังกล่าวไปแล้วในตอนวิเคราะห์ของบริษัท ในด้านการมูลค่าเพิ่ม ประกอบกับจำนวนโครงการที่เข้ามาขออนุมัติเงินกู้จากบริษัทเท่าที่ ยานมานั้นมีน้อยมากในแต่ละปี และขึ้นอยู่กับภาวะการลงทุนด้วย ขณะเดียวกันโครงการ อุตสาหกรรมการเกษตรต่าง ๆ แต่ละโครงการที่ขออนุมัติเงินกู้จากบริษัทนั้น โดยส่วนใหญ่ แล้วเป็นโครงการที่มีผลกระทบต่อค่านุเคราะห์ชำระเงินน้อยมาก จากสาเหตุต่าง ๆ เหล่านี้จึงมี ผลทำให้บริษัทมีบทบาทในด้านผลกระทบต่อค่านุเคราะห์ชำระเงินของประเทศในอัตราที่ต่ำ ดังนั้น บริษัทควรให้ความสนใจต่อโครงการอุตสาหกรรมการเกษตรให้มากขึ้น โดยเฉพาะโครงการ อุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มเพื่อการส่งออก เช่น อุตสาหกรรมน้ำมันพืชต่าง ๆ ไม้แก๊ น้ำมันละหุ่ง น้ำมันปาล์ม น้ำมันมะพร้าว และอุตสาหกรรมแปงข้าวโทก เป็นต้น ทั้งนี้เพราะ

อุตสาหกรรมเหล่านี้สามารถนำออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้ อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้น หรือส่งเสริมให้มีการส่งออกเพื่อก่อให้เกิดผลกระทบต่อการชำระหนี้เงินของประเทศในทางที่ดีขึ้น นอกจากนี้บริษัทยังสามารถจะส่งเสริมอุตสาหกรรมการเกษตร เพื่อทดแทนการนำเข้าได้ เช่น อุตสาหกรรมอาหารกระป๋อง การนำเอาสับปะรดทำแยมสับปะรด มะเขือเทศ ทำเป็นซอส อุตสาหกรรมแปรรูปสภาพชาวโศกเป็นอาหารประเภทแบ่งชาวโศก อุตสาหกรรมแปรรูปถั่วเป็นเนื้อมะพร้าว และอื่น ๆ เป็นต้น ซึ่งการส่งเสริมอุตสาหกรรมดังกล่าวจะก่อให้เกิดผลคือ เศรษฐกิจโดยรวม ซึ่งเป็นวิธีที่ดีกว่าการส่งวัตถุดิบทางการเกษตรออกไปในรูปวัตถุดิบที่มีราคาถูก แล้วเรากลับซื้อสินค้าอุตสาหกรรมที่ทำการแปรรูปแล้วกลับเข้ามาในราคาที่สูงมาก หากบริษัทไม่มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวไปแล้วนั้นมากขึ้น ก็ย่อมจะมีผลกระทบต่อการชำระหนี้เงินของประเทศในทางที่ดีขึ้นมากตามไปด้วย

อย่างไรก็ตาม สำหรับผลกระทบต่อการชำระหนี้เงินของประเทศนั้น มิใช่จะขึ้นอยู่กับการค้าเงินงานของบริษัทแต่เพียงอย่างเดียว เพราะการชำระหนี้เงินของประเทศเป็นการแสดงรายการหรือฐานะทางการเงินของประเทศ ซึ่งหมายความว่า ทุก ๆ ฝ่าย ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนต้องช่วยกันที่จะทำให้เกิดผลกระทบต่อการชำระหนี้เงินของประเทศในทางที่ดีที่จะทำให้การชำระหนี้เงินของประเทศเกินดุลได้ บริษัทเป็นเพียงสถาบันการเงินสถาบันหนึ่งในภาคสถาบันการเงินของประเทศ ดังนั้นย่อมเป็นการยากที่บริษัทจะมีส่วนทำให้การชำระหนี้เงินของประเทศเกินดุลได้ หรือมีส่วนอย่างมากต่อการชำระหนี้เงินได้ แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทก็ได้มีส่วนช่วยในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร โดยการสนับสนุนการการลงทุนในโครงการที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้เงินของประเทศ แม้จะไม่มากนัก แต่ก็ยังมีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศได้เช่นเดียวกับสถาบันการเงินอื่น ๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และอื่น ๆ ที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเช่นเดียวกัน

จะเห็นได้ว่าผลจากการวิเคราะห์บทบาทของบริษัทในสามกรณี คือ คำนวณมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และผลกระทบต่อการชำระหนี้เงินนั้น ปรากฏว่าบริษัทยังมีบทบาทในทางต่าง ๆ ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรน้อยอยู่มาก ซึ่งเนื่องมาจากบริษัทมีส่วน

ให้การสนับสนุนต่อการลงทุนในอัตราที่ต่ำ เมื่อเทียบกับการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการเกษตร
 ของทั้งประเทศ แต่ทั้งนี้เนื่องมาจากขอบเขตในการดำเนินงานของบริษัทเอง บริษัท
 ถูกจัดตั้งขึ้นมาโดยพระราชบัญญัติพิเศษเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมโดยทั่ว ๆ ไป บริษัทจึงต้อง
 กระจายการให้ความช่วยเหลือต่ออุตสาหกรรมอื่น ๆ ทั่วๆ ไป แต่อย่างไรก็ตามในแต่ละปี
 ยานมาบริษัทได้พยายามที่จะให้ความช่วยเหลือต่ออุตสาหกรรมการเกษตรมากกว่าอุตสาหกรรม
 อื่นในภาคอื่น ๆ อยู่เสมอ¹ ทั้งนี้เพราะบริษัทได้ตระหนักเห็นถึงความสำคัญในเรื่อง
 การพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร เพื่อยกระดับฐานะของเกษตรกรของไทยที่เป็นคนส่วนใหญ่
 ของประเทศ และยังเป็นวิธีหนึ่งที่จะป้องกันมิให้พ่อค้านำวัตถุดิบทางการเกษตรไปจำหน่าย
 ยังกต่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยเราเสียเปรียบในด้านการครองราคาอยู่เสมอ ในการ
 ขายวัตถุดิบทางการเกษตรเหล่านี้ออกไปในราคาที่ต่ำ แล้วนำเขาสินค้าอุตสาหกรรมการ
 เกษตรที่มีราคาสูง ทำให้ประเทศไทยต้องเสียเปรียบในด้านการค้าอีกทางหนึ่ง ดังนั้นหาก
 ส่งเสริมให้มีการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมการเกษตรให้มากขึ้น โดยนำเอาวัตถุดิบทางการ
 เกษตรเหล่านี้มาแปรสภาพให้เป็นสินค้าอุตสาหกรรมโดยใช้ความได้เปรียบในด้านค่า
 แรงงานต่ำกว่าประเทศอื่น ๆ แล้วจะยอมทำให้เกิดผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมของ
 ประเทศไทย² ประกอบกับนโยบายในการให้ความช่วยเหลือทางการเงินของบริษัทยังมี
 ขอบเขตจำกัดอยู่มาก และยังมีเงื่อนไขที่เป็นข้อจำกัดอื่น ๆ อีกมากที่ทำให้บริษัทมี
 บทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรในอัตราที่ต่ำ ดังที่กล่าวแล้วว่าในการพัฒนา
 อุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศนั้น โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว บริษัทพยายามที่จะให้ความ
 ช่วยเหลือสนับสนุนให้มีการลงทุนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับการวิเคราะห์
 ความเป็นไปได้ของโครงการซึ่งฝ่ายวิเคราะห์โครงการจะเป็นผู้พิจารณา หากโครงการ

¹ เที่ยงท้าว วัฒนายากร, เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิจัยและวางแผน บริษัทเงินทุน
 อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, สัมภาษณ์, 20 มกราคม 2526.

² ตรี สาคกริก, ที่ปรึกษาบริษัทบางกอกฟลาวเวอร์ เซ็นเตอร์ จำกัด, สัมภาษณ์.
 20 พฤศจิกายน 2525.

โดยผ่านวิเคราะห์โครงการพิจารณาเห็นว่ามีความเป็นไปได้ทั้งในด้านการตลาด การจัดการ เทคโนโลยีในการผลิต ตลอดจนด้านการเงิน โครงการนั้นก็จะได้รับอนุมัติให้กู้เงิน ในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการต่าง ๆ ดังกล่าวบริษัทได้ยึดหลักการที่ว่า โครงการ นั้น ๆ จะคงอยู่ต่อไปแม้ว่าบริษัทจะโคหยุคหรือระงับการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน แล้ว ดังนั้นในแต่ละปีบริษัทจะให้ความช่วยเหลือทางการเงินมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับ การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการนั้น และจำนวนโครงการที่เข้ามาขออนุมัติเงินกู้จาก บริษัท ภาวะเศรษฐกิจของประเทศและภาวะการลงทุน กอปรไปนี้จะ เป็นการ เปรียบเทียบ การอนุมัติโครงการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมการ เกษตรที่บริษัทได้ให้การสนับสนุนแก่ผู้ ประกอบการอุตสาหกรรมการ เกษตร กับโครงการอุตสาหกรรมการ เกษตรที่ขออนุมัติการ จักตั้งโรงงานกับกระทรวงอุตสาหกรรม ทั้งในปี พ.ศ. 2517-2524 ดังตัวเลขในตาราง ที่ 5.2 โครงการอุตสาหกรรมการ เกษตรไทยเฉลี่ยประมาณปีละ 12 โครงการ ดังนั้น หากปีใดภาวะการลงทุนตลอดจนภาวะ เศรษฐกิจของประเทศอยู่ในเกณฑ์ที่เอื้ออำนวยให้มีการ ลงทุน และมีความต้องการการลงทุนมาก ปีนั้นบริษัทจะให้การสนับสนุนต่อโครงการ อุตสาหกรรมในอัตราที่สูง เพื่อเป็นการสนับสนุนให้มีการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมการ เกษตร ซึ่งจะมีผลต่อฐานะของ เกษตรกรด้วยแต่อย่างไรก็ตามหากได้มีการสนับสนุนให้มีการลงทุน ในภาคอุตสาหกรรมการ เกษตรมากขึ้น ก็อาจจะมีผลเสียต่อเกษตรกรเองก็ได้ เพราะ อาจจะมีผลทำให้ราคาของสินค้าตกต่ำได้ ดังนั้นการที่จะสนับสนุนให้มีการลงทุนมากน้อย เพียงใดนั้น ควรจะได้มีการศึกษาถึงภาวะการตลาด และความพร้อมในด้านต่าง ๆ ก่อน ที่จะให้การสนับสนุนในโครงการต่าง ๆ นั้น ซึ่งในเรื่องนี้บริษัทได้ทำการศึกษาย่าง ละเอียดยุแล้ว ทั้งนี้หากไม่มีการศึกษาในเรื่องต่าง ๆ อย่างละเอียดแล้ว อาจจะทำให้เกิดผลเสียต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศขึ้นได้

ตารางที่ 5.2 เปรียบเทียบจำนวนโครงการที่มรรมช้ทุนุมัติใหญ่แก่อุศสาหกรรมกร เกษกรกับโครงการที่ชออนุมัติจัดตั้งโรงงานจากกระทรวง
อุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517-2524

ปี	โครงการที่มรรมช้ทุนุมัติ							โครงการที่ชออนุมัติการจัดตั้งโรงงานจากกระทรวงอุตสาหกรรม ¹						
	กรุงเทพและ จังหวัด ใกล้เคียง	เหนือ	ตะวันออก	กลาง	ใต้	ตะวันออก เฉียง เหนือ	รวม	กรุงเทพและ จังหวัด ใกล้เคียง	เหนือ	ตะวันออก	กลาง	ใต้	ตะวันออก เฉียง เหนือ	รวม
2517	1	-	5	1	2	4	13	25	20	17	18	10	15	105
2518	2	1	3	3	1	1	11	20	16	12	15	16	12	91
2519	1	2	2	1	3	1	10	12	25	7	28	7	13	92
2520	4	4	3	-	-	1	11	7	22	6	17	14	13	79
2521	2	3	4	1	2	2	14	12	30	12	17	18	19	108
2522	5	3	1	2	1	2	14	21	32	13	20	22	25	133
2523	5	2	4	-	-	-	11	18	32	5	22	13	20	110
2524	6	2	2	1	1	3	15	20	26	12	30	25	25	138

¹ที่มา : กองควบคุมโรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม

นอกจากนี้ อาจพิจารณาเปรียบเทียบการให้เงินกู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรระหว่างบริษัทกับธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุน เพื่อให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นว่าบริษัทมีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรในอัตราที่ค่ามาก ซึ่งจะแสดงให้เห็นในตารางที่ 5.3 ดังนี้

ตารางที่ 5.3 แสดงการเปรียบเทียบการให้เงินกู้แก่โครงการอุตสาหกรรมเกษตรระหว่างบริษัท กับ ธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุน (หน่วยล้านบาท)

ปี	บริษัท ¹	ธนาคารพาณิชย์ ²	บริษัทเงินทุน ²
2519	319.131	3,868	1,291.8
2520	321.53	3,547	1,573.5
2521	715.735	7,343	2,241.5
2522	466.699	8,722	2,191.8
2523	571.809	14,792	3,371.9

ที่มา 1. บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

2. ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ ยอดเงินให้กู้เป็นยอดเงินให้กู้ยืมคงค้าง ณ วันสิ้นปี

จากตารางข้างต้นนี้จะแสดงให้เห็นโดยชัดเจนว่าบริษัทได้ให้การช่วยเหลือทางการเงินแก่โครงการเกษตร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 - 2523 นั้นในอัตราที่ค่ามาก เมื่อนำสถิติการให้เงินกู้มาเปรียบเทียบกับธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุน สาเหตุหนึ่งเนื่องมาจากเหตุที่ผ่านมามีบริษัทได้ให้เพื่อนำไปลงทุนในสินทรัพย์ถาวรเท่านั้น และการให้เงินกู้แก่โครงการต่าง ๆ นั้นบริษัทมีการวิเคราะห์โครงการอย่างละเอียด โดยใช้วิธี PROJECT FINANCING เข้ามาช่วยพิจารณา ถึงใกล้แล้วในบทที่ 3 ในขณะที่ธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนต่างก็มีวิธีการหรือขอบเขตในการให้ความช่วยเหลือทางการเงินกว้างกว่าของบริษัท และบริษัทไม่ได้มีสาขาใดอย่างมากมายเช่น ธนาคารพาณิชย์ แต่อย่างไรก็ตาม การให้ความช่วยเหลือทางการเงินของบริษัทนั้น บริษัทให้ความช่วยเหลือทางการเงินระยะยาวเพียงอย่างเดียว ในขณะที่ธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนได้ให้ความช่วยเหลือทางการเงินทั้งระยะสั้นและระยะยาว จึงอาจจะกล่าวได้เพราะสาเหตุนี้จึงทำให้ธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนมีส่วนช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรได้มากกว่าบริษัท

จากการศึกษาทั้งหมดข้างต้นนั้นเป็นการศึกษาบทบาทของบรรษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีผลต่อทางเศรษฐกิจ ในด้านมูลค่าเพิ่ม, การจ้างงาน และผลกระทบท่ออุตสาหกรรมเงินในประเทศ และสรุปได้ว่าบทบาทของบรรษัทยังมีอยู่น้อย ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากปัญหาการระดมเงินทุนและนโยบายการดำเนินงานของบรรษัท ซึ่งจะขอสรุปไว้ในบทที่ 6 ต่อไป จากนั้นจะมาวิเคราะห์ในเรื่องการกู้เงินจากต่างประเทศของบรรษัทเพื่อชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุน ซึ่งวิธีการวิเคราะห์และข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้กล่าวไว้ในบทที่ 4 แล้ว ดังนั้น ในที่นี้จะขอสรุปให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์

การกู้เงินจากต่างประเทศของบรรษัทเพื่อชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับเงินลงทุน

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ

จากผลของการทดสอบทางสถิติ ในเรื่องการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่า r_5 ซึ่งหมายถึง เงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้กู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรมีความสัมพันธ์กับ X ซึ่งหมายถึง ความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนนั้นน้อยคือ เท่ากับ -0.1067 หรือร้อยละ -10.67 ผลจากการวิเคราะห์ออกมาเป็นค่าคิดลบนี้หมายความว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางตรงกันข้าม คือ ถ้าเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้กู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรเพิ่มขึ้น ความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนจะลดลง หรือถ้าเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้กู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรลดลง ความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนก็จะเพิ่มขึ้น ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วไม่ควรจะเป็นเช่นนี้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการคำนวณโดยคำนึงถึงเครื่องหมายติดลบด้วย หรืออาจจะเนื่องมาจากสาเหตุอื่น ๆ อีก เช่น จากการตั้งข้อสมมติฐานของการคำนวณเอาไว้ หรือจากข้อจำกัดจากความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนเองที่ทำให้ผลของการวิเคราะห์ออกมาในลักษณะของการติดลบได้ ส่วนการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ $.10$ ปรากฏว่า ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงของเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้กู้ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับ

เงินลงทุน ณ ราคินัยสำคัญที่ .10 ถึงที่กึ่งเอาไว้แต่ก่อนกันนั้น และสำหรับการวิเคราะห์ความถดถอยนั้น ปรากฏว่า เงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้กู้มีความสัมพันธ์กับความไม่เพียงพอระหว่างเงินออกกับเงินลงทุนประมาณ 0.1026 เท่านั้น จากผลของการวิเคราะห์ต่าง ๆ ข้างต้นนั้น ทำให้เห็นว่าบริษัทมีส่วนในชกเซยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออกกับเงินลงทุนในอัตราที่ต่ำมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ หลายประการ เช่น

1. อัตรากอกเบี้ยในประเทศที่บริษัทชกกู้ หากอัตรากอกเบี้ยในประเทศดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ที่สูงมาก บริษัทก็อาจจะกู้เงินจากประเทศนั้นเข้ามาน้อย ทั้งนี้เพราะบริษัทจะชกงรับภาระคอกอัตรากอกเบี้ยเงินตราต่างประเทศด้วย ตรงกันข้ามหากอัตรากอกเบี้ยในประเทศดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ บริษัทก็สามารถจะกู้เงินจากประเทศนั้นเข้ามาพัฒนาอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในประเทศ หรือบริษัทสามารถชกเซยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออกกับเงินลงทุนในประเทศได้ในอัตราที่สูงขึ้น

2. สภาพคล่องของบริษัทในขณะนั้น หากบริษัทมีสภาพคล่องหรือมีเงินทุนพอเพียงที่จะให้การสนับสนุนต่อการลงทุนได้ บริษัทก็ไม่จำเป็นต้องกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาอีก เพราะถ้าหากกู้เข้ามาอีก บริษัทก็จะมีภาระการชำระหนี้สินมากขึ้น และในทางตรงกันข้ามหากในขณะนั้นบริษัทมีสภาพคล่องในอัตราที่ต่ำ บริษัทก็จำเป็นต้องกู้เงินตราต่างประเทศเข้ามาชกเซยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออกกับเงินลงทุนในขณะนั้นมาก

3. ระยะเวลาในการชำระหนี้ บริษัทจะชกงค่านึงถึงระยะเวลาในการชำระหนี้ด้วย เพื่อให้ชกคล่องกับระยะเวลาในการให้กู้ยืมไป ทั้งนี้เพื่อมิให้บริษัทมีความเสี่ยงจากการชำระหนี้สิน ซึ่งจะมีผลกระทบคือชื่อเสียงและเครดิตในการกู้ยืมของบริษัทเอง

4. ภาวะการเงินในประเทศในขณะนั้น หากในขณะนั้นภาวะการเงินของประเทศอยู่ในระยะที่เกิดภาวะการเงินเฟ้อ ปริมาณเงินที่ไหลหมุนเวียนภายในประเทศมีมาก และรัฐบาลมีมาตรการที่จะลดอัตรากอกเบี้ยเงินตราต่างประเทศ บริษัทก็อาจจะกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาเพื่อชกเซยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออกกับเงินลงทุนในอัตราที่ต่ำลงไปด้วย ทั้งนี้เพื่อสนองนโยบายทางการเงินของรัฐบาลและเพื่อเป็นการจำกัดภาวะการเงินเฟ้อดังกล่าวไม่ให้มีอัตราที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ และในทางตรงกันข้าม หากในขณะนั้นภาวะการเงินของประเทศอยู่ในระยะที่เกิดภาวะการเงินฝืดหรือเงินคั่งคัว ปริมาณเงินที่ไหลหมุนเวียนภายในประเทศมีน้อยมาก

มีผลทำให้ภาวะการลงทุนของเขาแล้ว บริษัทก็จะกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนในอัตราที่สูงขึ้น เพื่อให้พอเพียงกับความต้องการของผู้บริโภค

นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่น ๆ อีกหลายประการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนที่เป็นข้อจำกัด ให้บริษัทมีส่วนกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนในอัตราที่ต่ำ เช่น ความต้องการของผู้ลงทุน สาเหตุที่ทำให้เงินออมภายในประเทศลดลง และอื่น ๆ ซึ่งควรจะได้มีการศึกษากันอย่างละเอียดต่อไป สำหรับผู้ที่สนใจในเรื่องนี้

แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทก็ได้มีส่วนชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนภายในประเทศนี้ด้วยการกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามา เพื่อลงทุนในอุตสาหกรรมต่าง ๆ รวมทั้งอุตสาหกรรมการเกษตรนี้ด้วย โดยปกติแล้วบริษัทมีนโยบายที่จะกู้เงินจากต่างประเทศให้มากพอกับความต้องการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยบริษัทได้กู้เงินจากต่างประเทศในอัตราเพิ่มสูงขึ้นทุกปีไป ซึ่งจะเห็นได้จากตารางที่ 4.7 และ 4.8 ดังได้กล่าวไว้ในบทที่ 4

การวิเคราะห์ทั้งที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นนั้นเป็นการวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ และผลของการวิเคราะห์นี้ออกมาว่า บริษัทมีส่วนชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนนั้นน้อยมาก ซึ่งอาจเนื่องมาจากสภาพคล่องและความสามารถในการกอบกู้ของบริษัทได้ จึงน่าจะมาศึกษาถึงอัตราส่วนทางการเงิน เพื่อศึกษาถึงฐานะการเงินของบริษัทที่มีสภาพคล่องและความสามารถในการกอบกู้ในลักษณะอย่างไร โดยจะขอศึกษาอัตราส่วนทางการเงินบางอัตราที่แสดงถึงสภาพคล่อง ความสามารถในการกอบกู้และความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยเท่านั้น และจะขอศึกษาเปรียบเทียบระหว่างบริษัทกับธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบและสถาบัน เพื่อการพัฒนาของต่างประเทศที่มีลักษณะการค้าเงินงานเช่นเดียวกับบริษัท แต่ในส่วนนี้จะไม่ขอนำเอาบริษัทเงินทุนต่าง ๆ ในประเทศเข้ามาร่วมพิจารณาด้วย เพราะบริษัทเงินทุนนั้นแม้จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศด้วย แต่บริษัทเงินทุนใหญ่ในอัตราดอกเบี้ยที่สูงมาก และการให้กู้ยืมเงินกันนั้น

มักจะได้ดูในลักษณะ เป็นการส่วนตัวกันมาก ซึ่งมีลักษณะการดำเนินงานที่ค่อนข้างจะแตกต่างกัน
ไปกับบริษัทและธนาคารพาณิชย์ ประกอบกับข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับบริษัทเงินทุนต่าง ๆ
ส่วนใหญ่ยังไม่มีการเปิดเผยกันอย่างกว้างขวาง เช่นเดียวกับบริษัทและธนาคารพาณิชย์

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินในขั้นแรก จะวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ
เทียบอัตราส่วนบางอัตราระหว่างบริษัทกับกลุ่มธนาคารพาณิชย์ในประเทศ ซึ่งกลุ่ม
ธนาคารพาณิชย์จะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มตามขนาดของสินทรัพย์ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทย
เป็นผู้จัดแบ่งขึ้น ดังนั้น ในที่นี้จึงจะขอใช้กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่, ขนาดกลาง
และขนาดเล็ก ดังกล่าว กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ประกอบด้วย

- ธนาคารกรุงเทพ จำกัด
- ธนาคารกรุงไทย จำกัด
- ธนาคารสสารไทย จำกัด
- ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด
- ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด

กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางประกอบด้วย

- ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด
- ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด
- ธนาคารทหารไทย จำกัด
- ธนาคารศรีนคร จำกัด
- ธนาคารมหานคร จำกัด

กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กประกอบด้วย

- ธนาคารเอเชีย จำกัด
- ธนาคารเอเชียทรัสต์ จำกัด

- ธนาคารแหลมทอง จำกัด
- ธนาคารไทยทุน จำกัด
- ธนาคารสหธนาคาร จำกัด
- ธนาคารหวังหลี จำกัด

ข้อจำกัดของการวิเคราะห์

เนื่องจากบริษัทและธนาคารพาณิชย์นั้น แม้จะอยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน แต่ก็มีวัตถุประสงค์การดำเนินงานที่แตกต่างกัน ธนาคารพาณิชย์เป็นสถาบันการเงินที่มุ่งหากำไร แต่บริษัทเป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาที่มีใ้่มุ่งหากำไร และนโยบายในการดำเนินงานก็แตกต่างกันด้วย แต่สถาบันการเงินทั้งสองประเภทก็ยังมีวิธีการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ให้เงินกู้แก่นักลงทุนอุตสาหกรรมเช่นเดียวกัน ดังนั้น ในที่นี้จึงขอจำเฉพาะอัตราส่วนบางอัตราที่ให้ผู้ผลการวิเคราะห์คล้ายคลึงกัน มาเปรียบเทียบเท่านั้น

การวิเคราะห์ผลการคำนวณอัตราส่วนทางการเงิน

1. อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง ในด้านอัตราส่วนหมุนเวียน จากการวางที่ 5.4 จะเห็นได้ว่า บริษัท จะมีสภาพคล่องมากกว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ทั้งสามกลุ่ม บริษัทมีค่า 2.72 ในปี 2521 และเพิ่มขึ้นสูงมากในปี 2522 เป็น 4.03 แม้ในปี 2523 จะลดลงมาเหลือ 1.94 แต่ก็ต่ำกว่าการปรับปรุงจนมีค่า 2.30 ในปี 2525 ส่วน กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ก็ได้พยายามรักษาระดับสภาพคล่องนี้ไว้ไม่ปล่อยให้ตกลงมาก คือ มีค่า 1.23 ในปี 2521 และเพิ่มในเป็น 1.40 ในปี 2522 แม้ในมีข้อ ๆ มาจะลดลง แต่ก็ลดลงไม่มากนักโดยยังคงรักษาระดับไว้ที่ 1 กว่า ๆ คือ 1.25 ในปี 2525 กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางและขนาดเล็ก ก็ได้รักษาไว้ที่ระดับ 1 กว่า ๆ มาโดยตลอดไม่ปล่อยให้ตกลงมามากนัก คือ มีค่า 1.13 ในปี 2521 และเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อยเป็น 1.31 ในปี 2522 และพยายามรักษาระดับต่อไปเป็น 1.20 ในปี 2525 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า ในทางปฏิบัติแล้วบริษัทได้พยายามรักษาสภาพคล่องของกันไว้ โดยจะปรับปรุงให้ดีขึ้น หรือรักษาระดับไว้ ส่วนกลุ่มธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ เอง

ตารางที่ 5.4 อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง เปรียบเทียบกลุ่มธนาคารพาณิชย์กับบริษัท ปี 2521-2525

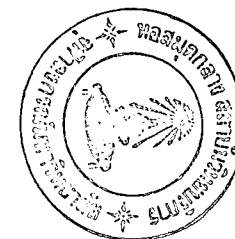
	<u>อัตราส่วนหมุนเวียน (เท่า)</u>				
	<u>2521</u>	<u>2522</u>	<u>2523</u>	<u>2524</u>	<u>2525</u>
บริษัท	2.72	4.03	1.94	1.98	2.30
ธนาคารพาณิชย์ - ขนาดใหญ่	1.23	1.40	1.32	1.28	1.25
- ขนาดกลาง	1.13	1.31	1.22	1.25	1.20
- ขนาดเล็ก	1.09	1.33	1.27	1.28	1.23

ตารางที่ 5.5 อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้สินเปรียบเทียบบริษัทกับกลุ่มธนาคารพาณิชย์ ปี 2521-2525

	<u>อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (ร้อยละ)</u>				
	<u>2521</u>	<u>2522</u>	<u>2523</u>	<u>2524</u>	<u>2525</u>
บริษัท	77.41	81.81	82.45	86.00	82.77
ธนาคารพาณิชย์ - ขนาดใหญ่	90.20	94.55	94.99	95.06	95.20
- ขนาดกลาง	93.67	93.27	93.97	94.07	94.61
- ขนาดเล็ก	91.98	92.41	92.77	92.86	93.21

	<u>อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า)</u>				
	<u>2521</u>	<u>2522</u>	<u>2523</u>	<u>2524</u>	<u>2525</u>
บริษัท	2.81	3.77	4.70	6.14	4.80
ธนาคารพาณิชย์ - ขนาดใหญ่	9.20	17.34	18.96	19.23	19.85
- ขนาดกลาง	14.80	13.86	15.59	15.87	17.54
- ขนาดเล็ก	11.47	12.18	12.83	13.01	13.72

	<u>อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (เท่า)</u>				
	<u>2521</u>	<u>2522</u>	<u>2523</u>	<u>2524</u>	<u>2525</u>
บริษัท	1.60	1.47	1.34	1.35	1.34
ธนาคารพาณิชย์ - ขนาดใหญ่	2.08	1.67	1.61	1.52	1.52
- ขนาดกลาง	2.27	2.39	1.89	1.78	1.94
- ขนาดเล็ก	2.88	2.59	1.88	1.60	1.38

ทั้งบริษัทและกลุ่มธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ มีแนวโน้มเพิ่มหนี้สินขึ้นอยู่เรื่อย ๆ แต่บริษัทก็ยังมีความเสี่ยงในอัตราที่ต่ำกว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ

อัตราส่วนสุดท้าย คือ อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย จากตารางที่ 5.5 จะเห็นได้ว่าบริษัทมีแนวโน้มลดลงแต่ก็ยังคงรักษาระดับไว้ กล่าวคือ จาก 1.60 เท่า ในปี 2521 ลดลงเป็น 1.47 เท่า ในปี 2522 และ 1.34 เท่า ในปี 2525 ส่วน กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ลดลงจาก 2.08 เท่า ในปี 2521 เป็น 1.67 เท่า ในปี 2522 และ 1.52 เท่า ในปี 2525 กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางและขนาดเล็ก ก็เช่นเดียวกัน ลดลงจาก 2.27 เท่า ในปี 2521 และ 2.88 เท่า ในปี 2521 มีแนวโน้มลดลงมาเป็นลำดับ เป็น 1.94 เท่า ในปี 2525 และ 1.38 เท่า ในปี 2525 จากอัตราส่วนนี้นั้น ถ้ามีมากแล้วกลับมาาก็ไม่เป็นไร แต่ถ้ามีน้อยแล้วยังกู้เข้ามาอีกนั้นย่อมเป็นอันตรายต่อบริษัทมาก จะเห็นได้ว่าทั้งบริษัทและกลุ่มธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ ก็มีแนวโน้มลดลงกันทั้งสิ้น ทั้งนี้เพราะตลอดระยะเวลาทั้งแก่ปี 2521 - 2525 อัตราดอกเบี้ยก็สูงขึ้นมาก แต่สำหรับบริษัทนั้นไม่ค่อยจะมีปัญหาเท่าไรนัก เนื่องจากเป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนา ทั้งนี้ในการกู้เงินจากแหล่ง ๆ โดยเฉพาะต่างประเทศแล้ว ย่อมกู้ได้โดยเสียดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำ ซึ่งดีกว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ

จากการวิเคราะห์นี้จะเห็นได้ว่า บริษัทมีความเสี่ยงในด้านการจ่ายดอกเบี้ยที่ต่ำกว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ทุกกลุ่มที่กล่าวมา และยังมีความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยในระดับที่พอสมควรอีกด้วย แม้ว่าจะมีระดับต่ำกว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ แต่ก็ต่ำกว่าอยู่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

สรุปการวิเคราะห์อัตราส่วน

จากการวิเคราะห์ชนิดของอัตราส่วนข้างคั่นนั้น พอที่จะพิจารณาจุดเด่น ๆ ของบริษัทได้ดังนี้

1. อัตราร้อยแสดงสภาพคล่อง อัตราร้อยหนี้สินหมุนเวียนต่อสินทรัพย์หมุนเวียน จากตารางที่ 5.4 บริษัทมีสภาพคล่องที่ดีกว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ทั้ง 3 กลุ่ม โดยมี ค่าเฉลี่ยอยู่ประมาณ 2.594 แม้ว่า จะลดลงในบางปีแต่ก็ไม่มากนัก ส่วนกลุ่มธนาคารพาณิชย์ทั้ง 3 กลุ่มนั้น ให้ความสำคัญไว้และมีค่าเกิน 1 ในทุก ๆ ปี

2. อัตราร้อยแสดงสภาพหนี้สิน จากตารางที่ 5.5 อัตราร้อยหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม บริษัทพยายามรักษาสภาพหนี้สินให้อยู่ในระดับที่เสี่ยงน้อยที่สุด แม้ว่า ระดับความเสี่ยงเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นทุกปีจาก 77.41% ในปี 2521 เป็น 86.00% ในปี 2524 แล้วก็ตามพยายามลดความเสี่ยงลงมาเหลือ 82.77% ในปี 2525 แต่สำหรับ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ แล้ว แต่ละกลุ่มต่างก็มีแนวโน้มความเสี่ยงเพิ่มขึ้นในทุกปี โดยกลุ่มขนาดใหญ่เฉลี่ยประมาณ 94% กลุ่มขนาดกลาง เฉลี่ยประมาณ 93.92% และ กลุ่มขนาดเล็ก เฉลี่ยประมาณ 92.65% อัตราร้อยที่กล่าวมาคือ อัตราร้อยหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น จะเห็นได้ว่า บริษัทที่มีหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นต่ำกว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ คือ เฉลี่ยประมาณ 4.44 เท่า แต่ทั้งนี้ อัตราร้อยนี้จะคงคำนึงความต้องการของนักลงทุนด้วย มิใช่ว่าต่ำกว่าแล้วจะดีเสมอไป อัตราร้อยสุดท้ายคือ อัตราร้อยแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย จากตารางที่ 5.5 กลุ่มธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ นั้น จะมีความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยได้ดีกว่าบริษัทอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง ซึ่งเฉลี่ยแล้วประมาณ 2.05 เท่า ในขณะที่บริษัทมีค่าเฉลี่ยประมาณ 1.42 เท่า แต่บริษัทที่ไต่พยายามรักษาระดับไว้ไม่ปล่อยให้ ลงมาต่ำกว่า 1 เท่า

ในตอนแรกนั้นเป็นการวิเคราะห์ที่เปรียบเทียบอัตราร้อยระหว่างบริษัทกับกลุ่มธนาคารพาณิชย์ในประเทศ ต่อไปจะเป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบอัตราร้อยระหว่างบริษัทกับสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาในต่างประเทศ ซึ่งมีลักษณะการดำเนินงานเช่นเดียวกับบริษัท ซึ่งสถาบันการเงินที่ออกการพัฒนาต่างประเทศที่จะนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบนี้ เป็นสถาบันที่อยู่ในทวีปเอเชียเช่นเดียวกับบริษัท และมีระยะการดำเนินงานมาใกล้เคียงกับบริษัทด้วย

ข้อจำกัดของการวิเคราะห์

1. ภาวะเศรษฐกิจแต่ละประเทศไม่มีความแตกต่างกันมากนัก
2. สถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาเหล่านี้ ล้วนเชื่อมั่นนโยบายและวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานอย่างเดียวกัน คือ ทำหน้าที่เสมือนหนึ่งตัวกลาง โดยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ แล้วนำไปให้นักลงทุนอุตสาหกรรมผู้ถือข้อหนึ่ง
3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบในที่นี้ จะไม่พิจารณาปัจจัยอื่น ๆ นอกจากด้านอัตราส่วนบางอัตราที่กล่าวไว้ข้างต้นเท่านั้น
4. การคำนวณหาค่าต่าง ๆ ตามชนิดของอัตราส่วนนี้จะคำนวณข้อมูลจากงบดุลและงบกำไรขาดทุน ที่ปรากฏในรายงานประจำปีของแต่ละประเทศ ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้มากที่สุด และมีได้มีการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศ เป็นเงินสกุลบาทแต่อย่างไร

สถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาต่างประเทศที่จะนำมาเปรียบเทียบในที่นี้คือ

1. ADB - Asian Development Bank
2. MIDF - Malaysian Industrial Development Finance Berhad
3. DBP - Development Bank of the Phillipines
4. DBS - Development Bank of Singapore

สรุปการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

จากการวิเคราะห์ชนิดของอัตราต่าง ๆ ข้างต้นนั้นพอที่จะสรุปลักษณะเด่น ๆ ของบริษัทได้ดังนี้

1. อัตราร้อยแสดงสภาพคล่อง จากอัตราร้อยหนี้สินหมุนเวียนต่อสินทรัพย์หมุนเวียนตารางที่ 5.6 บริษัททุกจะมีสภาพคล่องอยู่ในอันดับที่สอง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ประมาณ 2.40 ในขณะที่ ADB มีค่าเฉลี่ยประมาณ 1.1 MIFD มีค่าเฉลี่ยประมาณ 2.84 ซึ่งมีสภาพคล่องที่ดีกว่าสถาบันอื่น ๆ และ DBP มีค่าเฉลี่ยประมาณ 1.44, DBS มีค่าเฉลี่ย 1.00 แต่อย่างไรก็ตามทุกสถาบันฯ ต่างก็พยายามไม่ปล่อยให้ค่าตกลงไปมากนัก ยกเว้น DBP ที่ปล่อยให้ตกลงไปมาก ๆ

2. อัตราร้อยแสดงสภาพหนี้สิน จากตารางที่ 5.7 อัตราร้อยหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมลักษณะของความเสถียรของบริษัทจะเปลี่ยนแปลงขึ้น ๆ ลง ๆ อยู่เสมอ ซึ่งการขึ้น ๆ ลง ๆ นั้นก็จะไม่เพิ่มสูงขึ้นมากหรือลดลงมาต่ำมากนักโดยมีค่าเฉลี่ยประมาณ 83.74% โดย ADB นั้น จะรักษาระดับเอาไว้ประมาณ 65% และ MIFD นั้น ก็พยายามจะลดระดับลงมาอยู่เสมอในขณะที่ DBP พยายามเพิ่มอัตราร้อยให้สูงขึ้นอยู่เสมอ ส่วน DBS นั้นจะมีความเสี่ยงสูงกว่าสถาบันอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยประมาณ 91.98% อัตราร้อยที่สองคือ อัตราร้อยหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของ ADB นั้น พยายามรักษาระดับให้อยู่ประมาณ 1 กว่า ๆ โดยที่ MIFD นั้นก็พยายามจะลดระดับอยู่เสมอสำหรับ DBP จะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ส่วนบริษัทนั้นจะมีค่าเปลี่ยนแปลงขึ้น ๆ ลง ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยประมาณ 4.41 เท่า ในขณะที่ DBS จะมีระดับสูงกว่าสถาบันอื่น ๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยประมาณ 12.236 เท่า นับว่า DBS มีค่าเสี่ยงในระดับที่สูงที่สุด อัตราร้อยสุดท้ายคือ อัตราร้อยแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย จากตารางที่ 5.7 จะเห็นได้ว่าทุกสถาบัน ต่างก็มีอัตราร้อยในระดับเดียวกันคือ ประมาณ 1 กว่า ๆ ซึ่งบริษัทจะอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยประมาณ 1.44 ในขณะที่ MIFD มีค่าสูงกว่าสถาบันอื่น ๆ และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ส่วน ADB นั้นอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าบริษัทเล็กน้อยโดยมีค่าเฉลี่ยประมาณ 1.87 สำหรับ DBP และ DBS นั้น จะอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าสถาบันอื่น ๆ โดยเฉพาะ DBS นั้น จะมียกระดับที่ต่ำมากที่สุด

จากการวิเคราะห์มาทั้งหมด จะเห็นได้ว่าไม่ใช่เพราะบริษัทมีข้อจำกัดในเรื่องสภาพคล่อง ความสามารถในการก่อหนี้ และความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย เพราะจากการวิเคราะห์อัตราร้อยทางการเงินแล้วพบว่าบริษัทกลับมีอัตราร้อยทางการเงินในด้านต่าง ๆ ที่วิเคราะห์มาแล้วนั้นดีกว่าธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน เพื่อการพัฒนาของต่างประเทศ ทั้งนี้ หากบริษัทต้องการที่จะมีส่วนชดเชยความไม่

ตารางที่ 5.6 อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง เปรียบเทียบบริษัทกับสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาต่างประเทศ ปี 2520-2524

	<u>อัตราส่วนหมุนเวียน (เท่า)</u>				
	<u>2520</u>	<u>2521</u>	<u>2522</u>	<u>2523</u>	<u>2524</u>
บริษัท (IFCT)	1.35	2.72	4.03	1.94	1.98
ADB	1.09	0.98	0.97	1.24	1.22
MIDF	2.67	4.14	3.86	1.45	2.08
DBP	1.84	1.53	1.57	1.37	0.89
DBS	0.95	0.98	1.02	1.02	1.05

ตารางที่ 5.7 อัตราส่วนแสดงสภาพหนี้สินเปรียบเทียบบริษัทกับสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาต่างประเทศปี 2520-2524

	<u>อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (ร้อยละ)</u>				
	<u>2520</u>	<u>2521</u>	<u>2522</u>	<u>2523</u>	<u>2524</u>
บริษัท (IFCT)	91.02	77.41	81.81	82.45	86.00
ADB	65.80	65.94	65.63	65.29	65.01
MIFP	67.37	67.46	63.99	61.88	61.77
DBP	50.97	56.21	67.13	70.65	78.99
DBS	93.48	94.40	91.92	88.96	91.13
	<u>อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า)</u>				
บริษัท (IFCT)	4.63	2.81	3.77	4.70	6.14
ADB	1.92	1.94	1.91	1.88	1.86
MIFP	2.06	2.07	1.78	1.62	1.62
DBP	1.04	1.28	2.04	2.41	3.76
DBS	14.44	17.05	11.38	8.04	10.27
	<u>อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (เท่า)</u>				
บริษัท (IFCT)	1.46	1.60	1.47	1.34	1.35
ADB	1.93	2.10	1.81	1.75	1.75
MIFP	1.98	1.96	1.95	2.20	3.50
DBP	1.31	1.33	1.31	1.30	1.39
DBS	1.28	1.34	1.39	1.28	1.28

เพียงพอระหว่างเงินออกกับเงินลงทุนให้มากกว่าที่ผ่านมาน่าจะทำได้ แต่ทั้งนี้บริษัท
ควรจะศึกษาถึงความต้องการของผู้ลงทุนและภาวะการเงินของประเทศนั้นในขณะนั้นด้วย

จากการที่ไคศึกษาถึงบทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรมาแล้ว
ข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่าบริษัทไคมีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรนั้นน้อยมาก
เพราะบริษัทมีขอบเขตในการดำเนินงานอยู่จำกัดและมีข้อจำกัดในเรื่องเงินโอนไปต่าง ๆ
อยู่มาก เช่น เงินโอนในเรื่องการให้ความช่วยเหลือแก่เฉพาะด้านเงินทุนระยะยาว เงิน
โอนในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการที่มีการวิเคราะห์ในทางค่านต่าง ๆ ดังกล่าว
มาแล้วในบทก่อน ๆ อย่างละเอียด เงินโอนในการรับภาระความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจาก
การให้ความช่วยเหลือ เงินโอนในการระดมเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ทั้งภายในและ
ภายนอกประเทศ ตลอดจนเงินโอนในเรื่องหลักทรัพย์ค้ำประกัน เป็นต้น นอกจากนี้ บริษัท
ยังมีสาขาในการดำเนินงานอยู่น้อย ซึ่งในขณะนี้บริษัทมีสาขาอยู่ในเขตภูมิภาคอยู่ 3 แห่ง คือ
สำนักงานเขตภาคเหนือ สำนักงานเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และสำนักงานในเขตภาคใต้
ส่วนในด้านการชกเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออกระยะยาวกับเงินลงทุนนั้นบริษัทก็ยัง
มีส่วนในการชกเชยความไม่เพียงพอนี้ในอัตราที่ต่ำเมื่อเทียบกับธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงิน
ทุนอื่นๆ ในประเทศดังในตารางที่ 4.12 ที่กล่าวไว้ในบทที่ 4 ทั้งนี้เพราะเนื่องมาจาก
สาเหตุต่างๆ หลายประการ เช่น อัตราดอกเบี้ยในประเทศที่บริษัทขอกู้ว่าสูงหรือค่าเพียง
ใด สภาพคล่อง ระยะเวลาในการชำระหนี้ภาวะการเงินในประเทศขณะนั้น เป็นต้น จาก
การที่ไคศึกษาถึงการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรนั้นทำให้ทราบว่านอกจากจะให้ความช่วย
เหลือทางการเงินแล้วนั้นยังจะต้องพิจารณาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนา
อุตสาหกรรมการเกษตรอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อทำให้การพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรนั้น
สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งจะมีผลคือเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศอีกด้วย

ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรของประเทศ

นอกเหนือจากปัจจัยในด้านการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน ซึ่งบริษัทไคให้
ความช่วยเหลือโดยการกู้มาจากต่างประเทศแล้วนั้น ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ในเชิงคุณภาพที่มีผล
กระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศอีก ซึ่งปัจจัยในส่วนนี้ไม่สามารถจะ
วัดออกมาในเชิงปริมาณหรือในค่านตัวเลขต่าง ๆ ได้จึงจะขอกล่าวรายละเอียดต่าง ๆ ใน

ลักษณะของการบรรยายดังต่อไปนี้ จากข้อสมมติฐานที่ว่าปัจจัยต่าง ๆ อีกหลายปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศไทย คาดว่าจะมีผลกระทบน้อยนั้น ไม่เป็นความจริง เพราะจากการสัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ เช่น ศาสตราจารย์ รัสที สาคกริก, ดร. เกษม ไหมเรียง พนักงานโครงการฯ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ดร. ปัญญา ทิรวัชรศรี อาจารย์ภาควิชาการเกษตรมหาวิทาลัยสุโขทัยบรรณารักษ และท่านอื่น ๆ ที่มีประสบการณ์ในเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร ท่านเหล่านี้ กล่าวว่า การที่เราจะพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรให้มีความเจริญก้าวหน้าได้นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ หลายปัจจัย อาทิเช่น ปัจจัยทางด้านเงินทุน ปัจจัยทางด้านแรงงาน ปัจจัยทางด้านความรู้ในเรื่องเทคโนโลยี และปัจจัยทางด้านการตลาด การบริหารงาน เป็นต้น ในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรนั้น นอกจากปัจจัยทางด้านเงินทุนแล้วยังต้องมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรอีกด้วย ถ้ามีเงินทุนอยู่มากมายแต่ขาดปัจจัยทางด้านแรงงานที่ดี ปัจจัยทางด้านการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ ปัจจัยทางด้านความรู้ในเรื่องเทคโนโลยี และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรที่ดีแล้ว ประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เงินทุนในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรนั้นก็ย่อมจะไม่ได้ผลสมบูรณ์นัก เป็นการใช้จ่ายทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดไปในทางที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งจะมีผลทำให้ประสิทธิภาพในการดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ ผลผลิตที่ได้ก็ไม่ได้ผลไม่คุ้มกับที่ลงทุนไป หรืออาจจะมีผลทำให้สินค้านั้นขายไม่ไ้ ไม่เป็นที่ยอมรับเพราะสินค้านั้นคุณภาพไม่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ เป็นต้น

ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร ในที่นี้จะขอกล่าวถึงเฉพาะปัจจัยขั้นมูลฐานโดยทั่วไปที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร เพราะปัจจัยขั้นมูลฐานดังกล่าว เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ เบื้องต้นที่ผู้ประกอบการจะคำนึงถึงในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมซึ่งจะมีผลทำให้การพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรดำเนินไปอย่างสมบูรณ์ ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการเกษตรแต่ละประเภท อุตสาหกรรมนั้นจะไม่กล่าวไว้ในที่นี้ เพราะการศึกษาในเรื่องนี้เป็นการศึกษาถึงอุตสาหกรรมการเกษตรโดยทั่ว ๆ ไป มิได้แยกเป็นอุตสาหกรรมการเกษตรแต่ละประเภท และการที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการเกษตรแต่ละประเภทนั้น จำเป็นต้องใช้เวลาในการศึกษามาก ซึ่งอยู่นอกเหนือขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์นี้ ดังนั้นจึงไม่กล่าว ณ ที่นี้ ปัจจัยขั้นมูลฐานที่พอจะสรุปได้มีดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยทางค้ำแรงงาน¹ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมนับว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร การพิจารณาทางค้ำแรงงานนี้อาจจะพิจารณาได้ 2 ลักษณะ คือ

ก. ค้ำการบริโลก

ประเทศที่กำลังพัฒนาส่วนใหญ่จะมีจำนวนประชากรหนาแน่นกึ่งเช่นประเทศไทย มีอัตราการเกิดของประชากรอยู่ในระดับที่สูง มีผลทำให้ผลิตทางค้ำอาหารถูกเฉลี่ยไปยังแต่ละคนน้อยลง ทำให้ประชากรส่วนใหญ่มีภาวะทางโภชนาการที่ไม่เหมาะสม มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน ไม่แข็งแรง อายุสั้น และมีอัตราการตายอยู่ในระดับสูง กึ่งนั้นค้ำงานในโรงงานชาคการบริโลกที่พอเพียงกับความต้องการ ค้ำงานเหล่านั้นก็จะมีสุขภาพที่ไม่สมบูรณ์ อ่อนแอ ทำงานได้อย่างไม่เต็มที่ ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานต่ำ

ข. ค้ำคุณภาพของแรงงาน

คุณภาพของแรงงานในที่นี้จะหมายถึง ระดับการศึกษาที่ค้ำงานได้รับ สุขภาพอนามัย ความตั้งใจที่จะทำงาน และอายุของค้ำงาน ตลอดจนความรับผิดชอบในการทำงานของค้ำงาน เป็นต้น ในประเทศที่พัฒนาแล้วจะมีประชากรที่ได้รับการศึกษาสูง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง มีความตั้งใจในการทำงาน ซึ่งก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตสูง ซึ่งตรงกันข้ามกับประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างเช่น ประเทศไทย แม้ว่าจะมีแรงงานมาก แต่แรงงานเหล่านั้นมักจะเป็นแรงงานที่คอยคุณภาพ หรือขาดประสิทธิภาพในการทำงาน โดยมีสาเหตุมาจากสุขภาพอนามัยไม่ดี ขาดแคลนอาหาร มีโรคเกี่ยวกับทุโภชนาในอัตราที่สูง ขาดการดูแลทางค้ำการแพทย์ มีระดับการศึกษาที่ต่ำ มีอัตราส่วนของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานต่ำ ปัจจัยเหล่านี้มีความสำคัญและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรของไทยอย่างมาก

¹ระพี สาคริก. ที่ปรึกษาบริษัท บางกอกฟลาวเวอร์เซ็นเตอร์ จำกัด..

จะเห็นว่าปัจจัยทางค่านแรงงานนี้เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะถ้าหากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม่คำนึงถึงปัจจัยทางค่านแรงงานนี้ก็จะมิผลทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานของคนงานต่ำ ถ้าคนงานเจ็บไข้อยู่เสมอโรงงานอาจจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียหายต่อโรงงานอุตสาหกรรมได้ในระยะยาว ดังนั้น ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควรจะคำนึงถึงปัจจัยทางค่านแรงงานด้วย

2. ปัจจัยทางค่านความรู้ในเรื่องเทคโนโลยี ความเจริญก้าวหน้าทางค่านเทคโนโลยีเป็นปัจจัยชั้นมูลฐานอีกอย่างหนึ่งในค่านวิชาการ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นผลมาจากการค้นคว้าทดลองทางวิทยาศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงวิธีการผลิตและประดิษฐ์สิ่งของใหม่ ๆ ขึ้นมาใช้ในการพัฒนาอุตสาหกรรม ในประเทศพัฒนาแล้วมีการพัฒนาทางค่านเทคโนโลยีอย่างกว้างขวางและได้กระทำติดต่อกันมาเป็นเวลานาน สำหรับประเทศที่กำลังพัฒนาหลายประเทศได้พยายามเลียนแบบความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของประเทศที่พัฒนาแล้ว การลอกเลียนแบบนั้นมีการกระทำอย่างรวบรัด และได้นำมาใช้ในประเทศของตนเอง โดยมีค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่าให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีบางชนิดมิผลทำให้ประหยัดแรงงาน และสามารถที่จะลดจำนวนคนงานลงได้มาก ก่อให้เกิดปัญหาการว่างงานขึ้นในประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทยหากจะมีการนำเอาหุ่นยนต์เข้ามาใช้ในการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมเช่นเดียวกับประเทศญี่ปุ่น เป็นสิ่งที่ไม่ควรจะนำมาใช้ปฏิบัติเพราะประเทศไทยได้เปรียบในค่านค่าแรงงานต่ำอยู่แล้ว หากนำเอาหุ่นยนต์มาใช้ในการผลิต จะยิ่งทำให้อัตราการว่างงานมีมากขึ้น และมีผลกระทบต่อการขยายตัวและความเป็นอยู่ของประชากร แต่หากจะนำเอาเทคโนโลยีค่านเครื่องคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในการเก็บข้อมูลหรือศึกษาข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์แก่ฝ่ายบริหาร ควรจะมีการนำมาใช้และควรจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขเทคโนโลยีนั้นให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของประเทศไทย ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและการเกษตรของไทยให้เจริญก้าวหน้ามีแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและรวดเร็ว นอกจากนั้นพื้นฐานทางค่านความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีต่าง ๆ ของประเทศที่กำลังพัฒนายังมีน้อยควรที่จะต้องมี การวางรากฐานการศึกษาของประเทศให้เกิดขึ้นก่อน มิฉะนั้นจะทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนบุคคลากรที่มีความรู้ความสามารถที่จะมาใช้และปรับปรุงความก้าวหน้าทางค่านเทคโนโลยีต่อไป

จากปัจจัยทางด้านความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีนี้ ผู้ประกอบการก็ควรจะคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาใช้ และควรจะใช้อย่างมีหลักเกณฑ์ มีแบบแผนที่ดี ควรจะคำนึงถึงด้านการบำรุงรักษา วิธีการใช้ให้ถูกวิธี เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพในการทำงานที่ดี

3. ปัจจัยทางด้านมาตรการในการลงทุน มาตรการในการลงทุนโดยทั่ว ๆ ไป ก็เพื่อให้ได้ผลผลิตส่วนสุดท้ายของสังคม (Social Marginal Productivity) สูงที่สุด ซึ่งพอจะแยกได้เป็น 3 ข้อใหญ่ ๆ คือ

1. จากปริมาณการลงทุนที่กำหนดให้จำนวนหนึ่งจะต้องจัดสรรออกมาในลักษณะที่จะทำให้อัตราส่วนของผลผลิตที่ได้รับจากการลงทุนนั้น ๆ ได้อัตราส่วนสูงที่สุด

2. โครงการการลงทุนที่เลือกมานั้นต้องเป็นโครงการที่สามารถว่าจ้างแรงงานได้มากที่สุด

3. ต้องเป็นโครงการที่จะสามารถลดแรงกดดันทางด้านดุลการชำระเงินของประเทศได้ กล่าวคือ จะต้องจัดสรรให้การลงทุนเป็นไปในลักษณะที่จะทำให้อัตราส่วนของสินค้าออกมาที่สุดเท่าที่จะทำได้

การใช้หลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นย่อมจะเป็นไปได้อย่าง ทั้งนี้เพราะขบวนการพัฒนาเป็นกระบวนการซึ่งจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา และการลงทุนก็เป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์กับเวลา การที่จะลงทุนให้ได้ประโยชน์ทั้ง 3 ข้อดังกล่าวข้างต้นพร้อม ๆ กันย่อมเป็นไปได้อย่าง ทั้งนี้เพราะการลงทุนบางโครงการให้ผลผลิตสูง รายได้ต่อบุคคลสูง แต่เป็นโครงการที่จ้างแรงงานได้น้อย โครงการบางโครงการสามารถว่าจ้างงานได้มาก แต่รายได้โดยเฉลี่ยต่อบุคคลไม่สูงนัก หรือบางโครงการอาจจะทำให้รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลสูง มีการว่าจ้างงานมาก แต่โครงการนี้เมื่อการลงทุนไปแล้วทำให้ต้องเสียดุลการชำระเงินในอัตราส่วนที่สูง เพราะวัตถุดิบและเครื่องมือเครื่องจักรได้สั่งเข้ามาจากต่างประเทศ เป็นต้น นอกจากนั้นมาตรการลงทุนยังจะต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น การกระจายรายได้ ผลของการลงทุนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต ความประหยัดทางเศรษฐกิจ ตลาดเทคนิคการผลิต และจุดมุ่งหมายในการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งการลงทุนก็จะต้องมีการพิจารณาให้รอบคอบ คำนึงถึงผลได้ผลเสียที่จะเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต

แต่อย่างไรก็ตามมาตรการการการลงทุนควรจะเป็นมาตรการที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมให้มากยิ่งขึ้น ให้ความสะดวกสบายกับผู้ลงทุน ลดขั้นตอนในการยื่นเรื่องขอการลงทุน หรืออาจจะมีมาตรการในด้านการให้สิทธิลดหย่อนภาษี เป็นการกระตุ้นให้มีการลงทุน

4. ปัจจัยในค่านิยมและสถาบันต่าง ๆ ปัจจัยในค่านิยมและสถาบันต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยทางค่านิยมจรรยา ชนบทรรมนิยมประเพณีต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ก็ยังมีสำคัญและเกี่ยวข้องในการพัฒนาอุตสาหกรรมได้ เช่นเดียวกัน เช่น การลงทุนการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี และอื่น ๆ ที่จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้นอกจากจะขึ้นอยู่กับปัจจัยทางเศรษฐกิจแล้ว ยังต้องคำนึงถึงชนบทรรมนิยมประเพณี ค่านิยมและวัฒนธรรมดั้งเดิมด้วย เพราะการเปลี่ยนแปลงในบางสิ่งบางอย่างรวดเร็วเกินไป ก็อาจจะเป็นการขัดกับวัฒนธรรมดั้งเดิมได้ ดังนั้น การพัฒนาจึงควรทำร่วมกันไปทั้งทางค่านิยมเศรษฐกิจและสังคม เช่น ในการส่งเสริมการอุตสาหกรรมการเกษตร ก็จะต้องมีการฝึกฝนและการสร้างกำลังงานที่มีประสิทธิภาพไว้ โดยเริ่มตั้งแต่การส่งเด็กเข้าเรียนในโรงเรียน เพื่อให้เด็กเตรียมตัวออกมาประกอบอาชีพ พยายามสร้างทักษะ ค่านิยมใหม่ ๆ ให้มีความคิดริเริ่ม ให้มีความสามารถทางค่านิยม มีความรับผิดชอบในการทำงาน และมีแรงผลักดันภายในที่จะทำให้ประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น นอกจากนั้นก็ควรช่วยกันเสริมสร้างให้เกิดมีผู้ประกอบการที่มีความรู้ความสามารถ เนื่องจากประเทศที่กำลังพัฒนาขาดแคลนผู้ประกอบการมาก การที่จะสร้างผู้ประกอบการได้ก็ด้วยการสร้างแรงกระตุ้น สร้างความสามารถ รวมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี อันจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดผู้ประกอบการที่ดีเพื่อจะช่วยให้การพัฒนาอุตสาหกรรมประสบความสำเร็จ โดยไม่ต้องส่งเสริมให้ชาวต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทย

ปัจจัยทางค่านิยมและสถาบันต่าง ๆ นี้ก็เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรเช่นเดียวกัน ประเทศไทยเราประกอบอาชีพทางการเกษตรมาเป็นเวลานาน ดังนั้น ในการที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรก็ควรจะได้มีการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการในค่านิยมอุตสาหกรรมการเกษตรให้มากยิ่งขึ้น กระตุ้นให้การปลูกฝังค่านิยมในเรื่องการทำอุตสาหกรรมการเกษตรให้มากขึ้นด้วย

5. ปัจจัยทางด้านการตลาด ปัจจัยทางด้านการตลาดนี้เป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรให้มากขึ้น โดยการศึกษาถึงความต้องการของผู้บริโภค

และทางด้านการราคาของสินค้า ควรจะทำให้เป็นตลาดที่สมบูรณ์เพื่อสามารถต่อรองราคากันได้ โดยเสรี ปัจจัยทางด้านตลาดนี้เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรอย่างมาก เพราะหากภาวะการตลาดไม่เอื้ออำนวยก็จะมีผลทำให้โรงงานอุตสาหกรรมเกิดการขาดทุน ในบางครั้งอาจจะทำให้มีสินค้าสำเร็จรูปคงเหลืออยู่ในโรงงานมากเกินไป หรือในด้านการคมนาคมขนส่งก็ควรจะทำให้มีความสะดวกสบายต่อโรงงานและผู้บริโภคด้วย ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวไปนั้นย่อมมีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรทั้งสิ้น หรือทางด้านการแข่งขันผู้ประกอบการก็ควรจะให้ความสนใจคิดว่าสินค้าที่ตนจะทำการผลิตนั้นมีคู่แข่งขึ้นมากรายหรือไม่ เพราะถ้ามีคู่แข่งขึ้นมากรายผู้ประกอบการก็ควรจะต้องศึกษาให้ละเอียดก่อนที่จะทำการลงทุนในอุตสาหกรรมนั้น ๆ

6. ปัจจัยทางด้านการบริหาร ปัจจัยทางด้านการบริหารนี้เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบการบริหารงานและวิธีการจัดการในการบริหารงาน ฝ่ายจัดการ ควรจะมีความรู้ความสามารถที่จะประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม เช่น มีความรู้ด้านตลาด มีความรู้ทางด้านแหล่งเงินทุน และความรู้ในเทคโนโลยีโคตีพอ ก็จะสามารถบริหารธุรกิจนั้นให้อยู่รอดต่อไปได้

ปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น เป็นปัจจัยขั้นมูลฐานที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควรคำนึงถึงในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมการเกษตร เพราะเงินทุนแต่เพียงอย่างเดียวไม่สามารถจะช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรให้เจริญก้าวหน้าขึ้นได้หากขาดปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น นอกจากนี้การที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรให้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้น ควรจะมีการคำนึงถึงสภาพดินฟ้าอากาศที่จะมีผลกระทบต่อวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต หากปีใดฝนตกถูกต้องตามฤดูกาล ปีนั้นอุตสาหกรรมการเกษตรก็จะผลิตสินค้าได้ผลสมบูรณ์ ทั้งนี้ จากข้อสมมติฐานของการศึกษาที่กล่าวไว้ว่าปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรนั้นมีผลกระทบน้อยก็ไม่ใช่เป็นความจริง ในการที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรให้มีความเจริญก้าวหน้า ก่อให้เกิดมีการลงทุนในอุตสาหกรรมการเกษตรให้มากขึ้น มีผลต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ผลผลิตที่ออกมามีประสิทธิภาพ คนงานในโรงงานมีความรู้ความสามารถ มีประสิทธิภาพในการทำงานสูง และอื่น ๆ นั้น ควรจะมีการคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ เช่น ปัจจัยทางด้านแรงงาน ปัจจัยทางด้านความรู้ในเรื่องเทคโนโลยี ปัจจัยทางด้านมาตรการการลงทุน ปัจจัยทางด้านค่านิยมและสถาบัน ตลอดจนปัจจัยทางด้านตลาดเหล่านี้ด้วย นอกจากจะคำนึงถึงแค่ปัจจัยทางด้านเงินทุนแต่เพียงอย่างเดียว

เพราะหากมีแค่เงินทุน แต่ธุรกิจอุตสาหกรรมนั้นขาดผู้บริหารงานที่มีความรอบรู้ หรือขาดความรู้ในเรื่องการตลาด ก็จะทำให้อุตสาหกรรมการเกษตรนั้นไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร เป็นการไร้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดไปในทางที่ไม่ถูกต้อง ขณะเดียวกันบริษัทเองก็ไม่ได้เห็นถึงความสำคัญในปัจจัยต่าง ๆ นอกเหนือไปจากปัจจัยทางการเงินด้วย ดังนั้น บริษัทจึงได้จัดตั้งส่วนพัฒนาโครงการขึ้นเพื่อทำการสำรวจตลาดว่าโครงการใดควรจะ ได้มีการส่งเสริมให้มีการลงทุน นอกจากนี้ยังได้ให้คำแนะนำปรึกษาต่อผู้ประกอบการในด้านการบริหารงาน ให้ความรู้ในเรื่องการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และวิธีการดำเนินงานต่าง ๆ อีกด้วย

ในบทนี้ได้ทำการวิเคราะห์บทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศ โดยวิเคราะห์บทบาททางด้านมูลค่าเพิ่ม บทบาททางด้านแรงงาน และบทบาททางด้านผลกระทบต่ออุตสาหกรรมข้าวเงินของประเทศ จากการวิเคราะห์บทบาทในด้านต่าง ๆ นั้น เห็นได้ว่าบริษัทมีบทบาทในด้านมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และผลกระทบต่ออุตสาหกรรมข้าวเงินในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรนั้นน้อยมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากนโยบายในการดำเนินงานของบริษัทยังคงอยู่ เช่น นโยบายในด้านการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ลงทุน นโยบายในด้านการระดมเงินทุน นอกจากนี้ยังเป็นเพราะบริษัทมีสาขาในการดำเนินงานไม่มากนัก จึงทำให้ขอบเขตในการสนับสนุนการลงทุนยังคงอยู่แคบอยู่มาก นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงความสามารถของบริษัทในการชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนในประเทศ ปรากฏว่าบริษัทมีความสามารถในการกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนในอัตราที่ต่ำมากเมื่อเทียบกับธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนอื่น ๆ ภายในประเทศ ทั้งนี้เพราะบริษัทมีข้อจำกัดอยู่มากในการกู้เงินจากต่างประเทศ เช่น อัตราดอกเบี้ย ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากอัตราแลกเปลี่ยน ความสามารถในการชำระหนี้สภาพคล่องของบริษัท และนโยบายการเงินของประเทศ และอื่น ๆ เป็นต้น ขณะเดียวกันบริษัทเป็นเพียงสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาสถาบันหนึ่งในประเทศจึงไม่สามารถจะชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนภายในประเทศได้ในอัตราที่สูง ทั้งนี้การที่จะชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนในประเทศได้นั้นจำเป็นจะต้องร่วมมือกันทุก ๆ ฝ่าย ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน

ในการที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศให้เจริญเติบโตในอัตราที่สูงได้นั้น จะต้องมีปัจจัยต่าง ๆ อีกหลายปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมด้วย เช่น ปัจจัยทางด้านการตลาด ปัจจัยทางด้านการจัดกาาร ปัจจัยทางด้านการเงิน ภาวะเศรษฐกิจ

ตลอดจนปัจจัยในเรื่องค่าความนิยมและชนบทธรรมเนียมประเพณี ประสิทธิภาพของแรงงาน ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีในการผลิต และอื่น ๆ อีกหลายปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนา อุตสาหกรรมการเกษตรในไต้หวันได้ การที่บริษัทมีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการ เกษตรในต่าง ๆ 3 กรณีที่น้อย จากการศึกษามาแล้วนั้นทำให้ทราบว่าบริษัทมีปัญหาค่า ในการดำเนินงานอยู่หลายประการ จะขอสรุปในบทที่ 6 ต่อไป แต่ถ้า จะพิจารณาถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัททางการส่งเสริม หรือการ พัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรแล้ว จะเห็นได้ว่า แม้ว่าบริษัทจะมีข้อจำกัดต่าง ๆ ดังที่ กล่าวไปแล้วนั้น บริษัทก็ยังมีความบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการ เกษตรอยู่มาก โดยวิเคราะห์จากจำนวนเงินที่บริษัทอนุมัติให้กับผลกระทบทาง เศรษฐกิจในต่างมูลค่า เพิ่ม การจ้างงาน และผลการชำระหนี้ที่บริษัทได้คำนวณขึ้นมาเองนั้น ก็ จะเห็นได้ว่า มีประสิทธิภาพอยู่มาก แต่เนื่องจากบริษัทเป็นเพียงสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนา เล็ก ๆ สถาบันหนึ่งและเป็นแห่งเดียวในประเทศ เมื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับ ผลกระทบทาง เศรษฐกิจทางด้านอุตสาหกรรมการเกษตรของทั้งประเทศแล้ว ก็ย่อมจะ ทำให้บริษัทมีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการ เกษตรอยู่น้อยมาก ดังนั้นหากได้มีการ ขยายนโยบายหรือขอบเขตในการดำเนินงานของบริษัทให้กว้างกว่าที่ได้ดำเนินงาน อยู่ในขณะนี้ หรืออาจจะเพิ่มหน่วยงานในลักษณะเช่นเดียวกันนี้อีกสัก 2-3 แห่ง เช่น เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านในแถบเอเชียด้วยกัน เช่น อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ เกาหลีใต้ ฯลฯ แล้ว เชื่อว่าจะมีผลคือเศรษฐกิจในแง่การพัฒนาอุตสาหกรรมการ เกษตรของ ประเทศไต้หวันมากขึ้น